Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1896 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 4 iunie 1955

Bun sosit în Capitala ţării noastre membrilor delegaţiei guvernamentale a U.R.S.S. care au participat la tratativele de la Belgrad

Astăzi 4 iunie 1955 sosesc la Bucureşti membrii delegaţiei guvernamentale a Uniunii Sovietice, care au participat la tratativele sovieto-iugoslave de la Belgrad.

Oamenii muncii din Capitala ţării noastre primesc cu caldă prietenie pe N. S. Hrusciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., prim secretar al C.C. al P.C.U.S., N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., A. I. Mikoian, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi adresează reprezentanţilor marii ţări a socialismului o frăţească urare de bun venit.

Un document de uriaşă importanţă internaţională

ÎNCHEIEREA cu succes a tratativelor sovieto-iugoslave şi publicarea Declaraţiei comune a celor două guverne au găsit un răsunet puternic în întreaga lume. Forţele păcii, în rîndurile cărora se află şi poporul nostru, au urmărit cu atenţie şi cu viu interes desfăşurarea acestor tratative. Acum, ele văd cu satisfacţie că speranţele lor au fost îndreptăţite.

Rezultatele tratativelor la cel mai înalt nivel dintre guvernele U.R.S.S. şi R.P.F.I. au o mare însemnătate, nu numai pentru normalizarea relaţiilor sovieto-iugoslave, dar şi pentru cauza păcii generale şi a colaborării internaţionale. Tratativele de la Belgrad şi rezultatele pozitive obţinute cu acest prilej constituie o nouă victorie a politicii tratativelor, preconizată în mod consecvent de Uniunea Sovietică.

Pornind de la faptul că în relaţiile internaţionale, colaborarea între state are un rol deosebit, guvernele U.R.S.S. şi R.P.F.I. au ajuns la un acord deplin asupra unor principii care sînt primite cu simpatie şi sprijinite şi de poporul nostru, ca şi de toate popoarele iubitoare de pace. Astfel, Declaraţia sovieto-iugoslavă subliniază indivizibilitatea păcii, singurul principiu pe care se poate baza securitatea colectivă; respectarea suveranităţii, independenţei, integrităţii teritoriale şi egalităţii în drepturi a statelor în relaţiile dintre ele şi în relaţiile cu celelalte state; recunoaşterea şi dezvoltarea coexistenţei paşnice între popoare, indiferent de deosebirile ideologice şi deosebirile în orînduirea socială; respectul reciproc şi neamestecul în treburile interne; dezvoltarea colaborării economice bilaterale şi internaţionale şi înlăturarea tuturor acelor factori care o îngreunează; acordarea de ajutor prin organismele respective ale O.N.U., precum şi sub alte forme care sînt în conformitate cu principiile O.N.U., atît economiei naţionale, cît şi regiunilor înapoiate din punct de vedere economic; încetarea oricăror forme de propagandă şi dezinformare, precum şi a altor acţiuni care seamănă neîncredere şi care împiedică colaborarea internaţională: condamnarea oricărei agresiuni şi oricărei încercări de a stabili dominaţia politică şi economică asupra altor ţări; recunoaşterea faptului că politica blocurilor militare agravează încordarea internaţională şi face să crească pericolul de război.

Guvernele Uniunii Sovietice şi Iugoslaviei subliniază necesitatea depunerii de noi eforturi pentru întărirea rolului şi prestigiului O.N.U. Declaraţia arată în acest sens deosebita importanţă pe care o are acordarea locului legitim ce revine în O.N.U. Republicii Populare Chineze. La rîndul lui, poporul romîn primeşte cu vădită satisfacţie acel paragraf din Declaraţia sovieto-iugoslavă în care se arată că ar fi de asemenea important să fie primite ca membre în această organizaţie (O.N.U.-nr.) toate celelalte state care corespund cerinţelor Cartei O.N.U. Aceasta este o nouă recunoaştere importantă a dreptului pe care-l au statele care respectă Carta O.N.U. — printre care şi R. P. Romînă — de a fi primite în această organizaţie internaţională.

In Declaraţia sovieto-iugoslavă, se arată necesitatea ca popoarele să depună noi eforturi pentru realizarea de acorduri în probleme ca reducerea şi limitarea armamentelor, interzicerea armei atomice şi folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, crearea unei securităţi colective generale, inclusiv a unui sistem de securitate colectivă în Europa bazat pe un tratat. Pe baza unor asemenea acţiuni, s-ar putea rezolva două probleme deosebit de importante şi care constituie motive de încordare a relaţiilor internaţionale: chestiunea germană şi cea a Taivanului. Declaraţia arată că, pe baza creării unui sistem de securitate colectivă în Europa s-ar putea găsi o rezolvare de comun acord a problemei germane pe o bază democratică, în conformitate cu dorinţele şi interesele poporului german. În actuala situaţie internaţională, este deosebit de importantă acea parte din Declaraţie, în care se arată că problema Taivanului trebuie rezolvată pe baza satisfacerii drepturilor legitime ale marelui stat chinez.

Declaraţia sovieto-iugoslavă constituie o dovadă convingătoare a faptului că, realizînd un acord asupra tuturor problemelor de cea mai mare importanţă referitoare la situaţia internaţională şi relaţiile sovieto-iugoslave, guvernele U.R.S.S şi Iugoslaviei au pus o bază trainică şi sănătoasă pentru dezvoltarea şi întărirea prieteniei dintre popoarele frăţeşti ale celor două ţări. In acest scop se prevăd o serie întreagă de măsuri de cea mai mare însemnătate. Articolul de fond publicat ieri în ziarul „Pravda" arăta că: „Perioada în care bunele relaţii între U.R.S.S. şi Iugoslavia au fost tulburate, este de domeniul trecutului. Cele două părţi au declarat că sînt gata să mături hotărîte toate reziduurile acestei perioade şi să înlăture toate obstacolele, care împiedică normalizarea deplină a relaţiilor între state şi dezvoltarea relaţiilor de prietenie între popoarele celor două ţări" Acest lucru bucură pe fiecare om cinstit, deoarece tulburarea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Iugoslavia servea duşmanilor cauzei păcii, acelor cercuri cărora le sînt străine interesele păcii şi care sînt direct interesate în aţîţarea permanentă a aşa numitului „război rece" şi care au primit cu amărăciune şi cu furie făţişă rezultatele tratativelor de la Belgrad.

Guvernele U.R.S.S. şi R.P.F.I. — exprimîndu-şi hotărîrea de a dezvolta relaţiile lor viitoare în spiritul colaborării prieteneşti — au ajuns la un acord şi vor lua măsurile necesare pentru stabilirea unei situaţii contractuale normale, pe baza căreia vor reglementa şi asigura dezvoltarea normală a relaţiilor în vederea extinderii colaborării multilaterale dintre cele două ţări în toate domeniile în care sînt interesate ambele guverne. Declaraţia subliniază necesitatea întăririi şi lărgirii colaborării economice, dezvoltării relaţiilor culturale pe baza unei convenţii, înfiinţării pe bază de reciprocitate a unui serviciu de informaţii, stabilirea unei colaborări reciproce în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice, reglementarea pe baza unei convenţii a problemei cetăţeniei, precum şi prevederea că cele două guverne vor sprijini şi înlesni colaborarea organizaţiilor sociale din cele două ţări prin realizarea unui contact, prin schimbul de experienţă socialistă şi prin schimbul liber de păreri Există toate condiţiile pentru întărirea şi dezvoltarea continuă a relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Iugoslavia — prietenia de veacuri a popoarelor respective, tradiţiile glorioase ale mişcării lor revoluţionare, baza economică necesară şi comunitatea de idealuri în lupta pentru înflorirea paşnică şi fericirea omului. Năzuinţa sinceră a guvernelor celor două ţări spre dezvoltarea continuă a colaborării multilaterale între U.R.S.S. şi R.P.F.I. colaborare pentru care există în prezent condiţii obiective, corespunde pe deplin intereselor păcii şi socialismului.

Opinia publică iubitoare de pace din toate ţările apreciază normalizarea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Iugoslavia ca avînd o uriaşă însemnătate, nu numai pentru cele două ţări, ci şi pentru cauza păcii în lumea întreagă şi pentru mişcarea muncitorească internaţională în ansamblu. Nu se poate să nu se sublinieze că consolidarea relaţiilor dintre cele două ţări corespunde intereselor clasei muncitoare din toate ţările.

Oamenii muncii, poporul romîn şi guvernul Republicii noastre populare au salutat cu căldură întîlnirea sovieto-iugoslavă la cel mai înalt nivel. Poporul nostru consideră că eforturile îndreptate spre normalizarea deplină a relaţiilor sovieto-iugoslave, au o însemnătate internaţională deosebită, ele slujind cauzei întăririi păcii şi securităţii în Europa.

Vizita în R.P.R. a tovarăşilor M. Rákosi şi A. Hegedüs

Azi sosesc în Bucureşti, într-o vizită amicală tovarăşii Mátyás Rákosi, prim secretar al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria şi András Hegedüs, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Ungaria.

În cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia şi a zilei de 23 August

MESAJ CĂTRE OŢELARI

PLOEŞTI (de la corespondentul nostru). Pregătindu-se pentru cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi pentru ziua de 23 August, tineretul regiunii Ploeşti s-a hotărît să trimită industriei siderurgice însemnate cantităţi de fier vechi existente în regiune. Angajamentul a fost bine chibzuit: 2.000 tone fier vechi — 200 DE VAGOANE încărcate cu materie primă pentru cuptoarele Siemens-Martin vor pleca pînă la Festival spre Reşiţa, Hunedoara, Calan, Oţelul Roşu.

N-a trecut decît o lună de zile. Utemiştii, pionierii şi şcolarii s-au luat la întrecere; poate că ar fi greu de stabilit de acum cine sînt fruntaşii, un lucru e însă sigur: în acest timp au fost colectate 726 tone. Dintre ele I.C.M.-ul nu a preluat încă decît 96 tone, aşa încît ar fi bine să se grăbească.

Mesajul cel mai bogat pentru oţelari l-a trimis tineretul raionului Cîmpina care a predat pînă acum cantitatea de 58 tone fier vechi, îndeplinindu-şi aproape în întregime angajamentul luat. Nu s-au lăsat mai prejos nici tinerii din raionul Tîrgovişte care au organizat „zile ale stringerii fierului vechi", sub lozinca „fiecare tînăr să strîngă cîte 10 kilograme, fiecare pionier cîte 5 kilograme". Pionierii de la Şcoala elementară din comuna Gura Ocniţei şi-au luat sarcina în serios: pînă în ziua de 25 a lunii mai ei au strîns 3.500 kilograme fier vechi pe care l-au predat mulţumiţi că au reuşit să contribuie şi ei la elaborarea unei şarje de oţel. Cei mai harnici au fost pionierii Dina Voiculescu, Maria Ciobotaru, Lidia Banu, Victoria Miriţă şi Nicolae Stăncescu.

Utemiştii din comuna Armăşeşti, raionul Urziceni, au organizat şi ei o „zi a strîngerii fierului vechi", în cadrul căreia au strîns 1.500 kilograme. In frunte cu secretarul comitetului organizaţiei de bază U.T.M., tovarăşul Gheorghe Tiu, utemiştii Mihai Sandu, Constantin Răduţă, Gheorghe Vasile, Sandu Paraschiv merită să fie număraţi printre cei cărora li se datoreşte rezultatul obţinut pînă acum în întreg acest raion sătesc: 10 tone fier vechi strîns de tineri.

Aproape alergînd, utemistul Sebastian Ciobotaru, secretarul comitetului U.T.M. de la Atelierele C.F.R.-Ploeşti, se îndreaptă către locul său de muncă. Vroia să ajungă înainte de ieşirea muncitorilor din lucru. De cum intră în curtea atelierelor, se şi găsi faţă în faţă cu Rădulescu Petre, membru în comitet şi Paveliu Petre, secretarul organizaţiei de secţie nr. 2. Aceştia fură informaţi pe scurt despre ce era vorba.

La scurt timp după sosirea în sediu a întregului comitet U.T.M. şi a celor 7 secretari ai organizaţiilor de secţii, Ciobotaru îşi termină cuvîntul în felul următor:

„...Pentru a contribui la întărirea şi înflorirea patriei, noi, utemiştii, trebuie să muncim în aşa fel ca acţiunea de strîngere a fierului vechi să devină o preocupare de seamă pentru tinerii noştri".

Cîteva clipe fu linişte, dar aproape toţi veniră apoi cu propuneri: „să formăm echipe, să facem raiduri, să organizăm zile ale strîngerii fierului vechi". Toate acestea, prelucrate în adunările organizaţiilor de bază U.T.M., deveniră de a doua zi sarcini concrete pentru fiecare utemist.

A doua zi după ce fiecare organizaţie dezbătuse posibilităţile şi măsurile care trebuiesc luate pentru strîngerea fierului vechi, prin secţii apărură afişe pe care se putea citi: „Mîine, „Joia strîngerii fierului vechi". Utemişti şi tineri, participaţi în număr cît mai mare".

...Joi.

Spre sfîrşitul orelor de lucru ale primului schimb un norişor negricios acoperi seninul cerului. Stropi de ploaie picurară pe fruntea lui Ciobotaru. Ce să facă? Dacă o ploua? Întrebă un grup de tineri: „Veniţi?" Toate răspunsurile se dovediră pozitive. La această acţiune se angajaseră să participe şi tinerii din schimbul doi, venind la lucru cu două ore înainte. „N-au să vină cei din schimbul doi — îşi spuse Ciobotaru. Cum să vină pe o ploaie ca asta?" Ploaia într-adevăr se înteţea. Streaşinile caselor cîntau o melodie monotonă. Ciobotaru privea mereu spre poarta atelierelor.

Printre grupurile adăpostite de ploaia de primăvară care se revărsa din belşug, se aflau şi utemiştii Steliana Satu, Florica Rizea, Petre Poşircă şi Maria Frimu. Pînă la ateliere mai era o bucată bună de mers. Maria Frimu se îndreptă către autobuzul care sosise în staţie, pentru a se întoarce din nou acasă. Ceilalţi o strigară. Maria privi spre grupul din care plecase. Mai multe mîini îi făceau semn să se întoarcă. Fără să le pese de ploaie, două utemiste, împreună cu Petre Poşircă, ieşiseră de sub adăpost în întîmpinarea Mariei, care avea o înfăţişare vinovată.

— Unde pleci?

— Acasă — răspunse Maria cu vocea scăzută.

— Ia te uită! Plouă niţel şi tu te sperii?

Cîteşipatru îşi ridicară gulerele. Porniră cu paşi mari, aproape alergînd. Cînd ajunseră în faţa atelierelor ploaia mai continua. Ciobotaru îi întîmpină.

— Am crezut...

— Că n-o să venim — îi răspunse utemista Steliana Satu. De ce să nu venim?

Un grup de peste 15 tineri din schimbul doi, care veniseră mai înainte la lucru, aşa cum s-au angajat, porni spre locul ales din vreme. Paşii tinerilor lăsau urme adînci prin noroi. Munca începu.

Steliana Satu, după ce îşi întoarse capul către grămada de fier vechi care creştea mereu, se adresă celor din jur:

— De ce aruncaţi fierul aşa sus? Vreţi cumva să spargeţi norii?

Toţi riseră. Numai Maria Frimu privea în altă parte; părea ruşinată de cele întîmplate înainte.

Cîntecul sirenei anunţă sfîrşitul primului schimb. Din ateliere ieşiră zeci de muncitori, tineri şi maturi. Mulţi se îndreptau către poartă, dar cei tineri — spre fierărie. Cîţiva din noii sosiţi izbucniră într-un hohot de rîs. Sebastian sta sus pe grămada de fier şi felicita pe tinerii care au ştiut să-şi respecte angajamentele. Pînă la orele 17, alături de prima grămadă se înălţa alta. O tonă şi jumătate de fier vechi, a fost adunată în prima zi.

Munca de antrenare a tineretului la această acţiune nu a contenit. Succesele fiind popularizate prin gazeta de perete, prin panoul de onoare şi în adunări generale, rezultatele au fost din zi în zi mai mari.

53 tone fier vechi au fost adunate luna trecută de către tinerii noştri. O contribuţie serioasă la strîngerea acestei cantităţi de fier vechi au adus-o cele 62 de brigăzi din cadrul atelierelor C.F.R., care au fost tot timpul în întrecere. Fruntaşe în această acţiune s-au situat organizaţiile de secţie nr. 1, 2, 3 şi 5.

Acum, întrecerea socialistă continuă în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial şi a zilei de 23 August.

Din cele 10 vagoane de fier vechi pe care s-au angajat să le adune în cinstea Festivalului, tinerii ceferişti au şi stîns 4 vagoane pînă acum.

Corespondent
NICOLAE Z. PETRE

Astfel întîmpină elevii Festivalul

În întîmpinarea Festivalului, elevii din toate şcolile învaţă cu sîrguinţă pentru a încheia cu succes anul şcolar.

Pînă la deschiderea Festivalului, în şcoli se organizează conferinţe, serbări, şezători etc. în cadrul cărora se va vorbi despre lupta tineretului din lume pentru apărarea păcii, despre viaţa tineretului din U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară.

După terminarea examenelor, în şcoli vor fi alese cele mai bune echipe artistice de tineret. Se vor selecţiona cele mai bune lucrări literare ale elevilor, desene, picturi, sculpturi, material didactic, executate de elevi în timpul anului şcolar. Aceste lucrări vor fi trimise Comitetului Naţional de Pregătire a Festivalului.

La 30 iunie, cu prilejul încheierii anului şcolar, în Capitală va avea loc o mare demonstraţie sportivă a elevilor în cinstea Festivalului de la Varşovia.

(Agerpres)

Daruri pentru Festival

Tinerii de la oraşe şi sate confecţionează daruri pe care le vor oferi în zilele Festivalului de la Varşovia tinerilor din întreaga lume.

În regiunea Oradea, tinerii au început de pe acum să aducă la comitetul regional U.T.M. darurile pe care le-au pregătit: obiecte lucrate cu artă din ceramică şi sticlă, sculpturi în lemn, ţesături şi altele. Pe ţesăturile pe care le-au lucrat, tinerele din raionul Salonta au brodat în mai multe limbi cuvintele dragi tineretului din lumea întreagă: „Pace şi Prietenie".

Frumoase daruri pregătesc şi tinerii din raionul Turda, regiunea Cluj. La fabricile „Electroceramica", „Sticla" şi „Industria Sîrmei" tinerii muncitori lucrează în orele libere miniaturi şi bibelouri din metal, sticlă sau ceramică.

Daruri ale prieteniei pentru Festival lucrează şi tinerii de la sate din regiunea Suceava. Cei din comuna Streja, raionul Rădăuţi de exemplu, au lucrat o frumoasă bondiţă cusută cu motive naţionale, iar tinerele din raionul Truşeşti pregătesc cusături brodate cu motive de artă populară specifică regiunii.

(Agerpres)

Solemnitatea înmînării unor Ordine la Prezidiul Marii Adunări Naţionale

La Prezidiul Marii Adunări Naţionale a avut loc vineri dimineaţa solemnitatea înmînării Ordinului Muncii clasa I profesorului doctor Iuliu Haţieganu de la clinica medicală a Institutului medico-farmaceutic din Cluj, distins pentru activitatea sa îndelungată, deosebit de valoroasă, didactică, ştiinţifică, practică şi cu ocazia împlinirii vîrstei de 70 de ani.

La solemnitate au luat parte dr. Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, acad. prof. dr. C. I. Parhon, preşedinte de onoare al Academiei R.P.R., Avram Bunaciu, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învăţămîntului, Voinea Marinescu, ministrul Sănătăţii, acad. N. Gh. Lupu, profesori universitari, medici.

Înmînîndu-i înalta distincţie, dr. Petru Groza a felicitat pe prof. dr. I. Haţieganu.

În răspunsul său, prof. dr. I. Haţieganu a spus printre altele: Mulţumesc guvernului şi partidului pentru înalta distincţie care mi-a fost acordată. Mi-am făcut datoria şi mi-o voi face şi în viitor în pregătirea cadrelor de medici pentru a fi în serviciul sănătăţii poporului.

★

Vineri la amiază a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naţionale solemnitatea înmînării Ordinului Muncii unor cadre de la Institutul medico-farmaceutic din Tg. Mureş, unor medici şi personal medical sanitar din reţeaua de ocrotire a sănătăţii mamei şi copilului, unui grup de medici merituoşi, unor cadre didactice şi unui grup de muncitori şi tehnicieni din industria poligrafică.

La solemnitatea înmînării distincţiilor au luat parte: dr. Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, acad. prof. dr. C. I. Parhon, Avram Bunaciu, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învăţămîntului, Voinea Marinescu, ministrul Sănătăţii, acad. N. Gh. Lupu.

Pentru munca deosebită depusă în sectorul lor de activitate şi cu ocazia împlinirii a 10 ani de la înfiinţarea Institutului medico-farmaceutic din Tg. Mureş au fost distinşi cu: Ordinul Muncii clasa I-a prof. dr. Desideriu Miskolczy, cu Ordinul Muncii clasa II-a conf. dr. Tiberiu Andrasofszky, prof. dr. Vicenţiu Vendegh, prof. dr. M. Matyas, prof. dr. Andrei Lorincz, cu Ordinul Muncii clasa III-a prof. dr. Elemer Kopp, conf. dr. Ladislau Balogh, conf. dr. Iosif Spielman, conf. dr. Arcadiu Kiss.

Pentru munca deosebită depusă în reţeaua de ocrotire a sănătăţii mamei şi copilului şi cu ocazia zilei de 1 iunie — Ziua internaţională a copilului — au fost distinşi cu: Ordinul Muncii clasa II-a prof. dr. Eugen Aburel, cu Ordinul Muncii clasa III-a dr. Andrei Kovacs, conf. dr. Iuliana Tîrlea, conf. dr. Vasile Coman Petrescu.

Pentru activitatea îndelungată şi rodnică pe tărîm ştiinţific şi practic au fost distinşi cu Ordinul Muncii clasa III-a prof. dr. Cornel Crişan, prof. dr. Ioan I. Niţescu, prof. dr. Constantin C. Dimitriu, prof. dr. Maximilian Popper, prof. dr. Alfred Rusescu, prof. dr. Simion Iagnov, prof. dr. Marcu Cajal.

Cu ocazia zilei de 1 iunie — Ziua internaţională a copilului, pentru merite deosebite în activitatea didactică şi educativă au fost distinşi cu Ordinul Muncii clasa II-a Octavian Halunga, Savin Popescu, Ioan Ungar, cu Ordinul Muncii clasa III-a au fost distinşi Alexandrina Asan, Ladislau Arkosi, Bălaşa Focşeneanu, Gh. Sebescu şi Elena Veja.

De asemenea, au fost distinşi cu Ordinul Muncii clasa III-a un grup de muncitori şi tehnicieni din industria poligrafică.

Dr. Petru Groza a felicitat călduros pe cei distinşi urîndu-le succes în munca pe care o depun.

În numele celor distinşi au mulţumit pentru înaltele distincţii acordate prof dr Ion I. Niţescu şi conf. dr. Tiberiu Andrasofszky.

(Agerpres)

Însemnările FILATELIŞTII

Băieţii aşteptau cu nerăbdare sosirea specialistului care avea să le lămurească curiozitatea disputată cu vioiciune celor zece ani cît numără fiecare.

— Trebuie să fie un învăţat de-al lor. Uite ce ţară are, nu seamănă nici a rege şi nici a general. E blajin şi n-are nici uniformă.

— Da, ai dreptate, rege nu poate fi. Mai întîi că America n-a avut rege şi în al doilea rînd are o figură blîndă şi înţeleaptă. O fi fost poate un preşedinte de-al lor. Dar cam pe cînd?

Greu de stăpînit curiozitatea micilor filatelişti. Un mic afiş din magazin anunţă că un specialist dă lămuriri despre datele istorice şi valoarea timbrelor. Dar tovarăşul în cauză lipsea din magazin şi pînă mîine nu mai aveau răbdare.

Mîine, da, la cercul de filatelie de la Palatul pionierilor vor afla. Asta mîine, dar ei vor să ştie acum. Uf, şi specialistul nu mai vine... Fiecare vrea să ştie ceva.

— Cine să fie oare americanul ăsta slab şi cu bărbuţă? Are o frunte înaltă şi o privire limpede. Să fie un savant, totuşi?

Martor la frămîntările copiilor, Abraham Lincoln privea senin din stampa dinţată.

*

Specialistul a sosit şi băieţii au ascultat cu respiraţia tăiată povestea tăietorului de lemne devenit preşedinte al Statelor Unite ale Americii.

— În 1861, Lincoln se găseşte în fruntea acelora care luptau pentru eliberarea negrilor din sclavie. El emite celebra Proclamaţie a emancipării atrăgîndu-şi ura proprietarilor de pămînt şi de sclavi din sud, care pun la cale asasinarea lui. In timp ce asista la un spectacol de teatru, Lincoln este ucis cu focuri de revolver de o unealtă a duşmanilor libertăţii, strămoşii trustmanilor de azi.

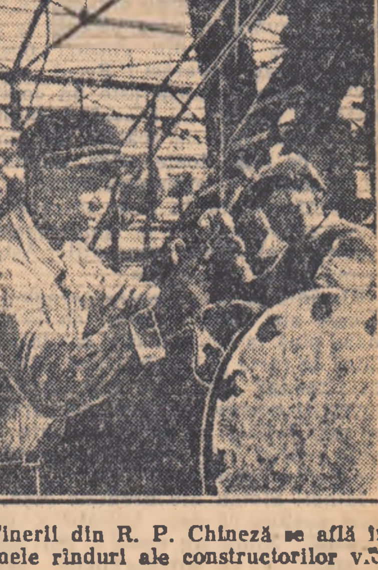
Lîngă filatelişti s-a strîns toată mulţimea de copii. Ascultau cu atenţie explicaţiile lui, mică lecţie de istorie ţinută în magazinul de filatelie de pe B-dul Bălcescu din Bucureşti.

Urmărind această poveste, gîndul m-a dus departe, peste meridiane şi paralele tocmai în emisfera sudică, în îndepărtata Australie. Trăieşte acolo un tînăr al cărui nume nu mi-l amintesc, care aidoma băieţilor din Bucureşti, e filatelist. Cu cîteva luni în urmă, el a trimis o scrisoare revistei „Tineretul lumii" în care-şi exprimă dorinţa de a stabili legături prin corespondenţă cu tinerii din alte ţări, de a cunoaşte istoria ţărilor lor, de a face schimb de timbre, de a informa şi pe alţii asupra patriei sale îndepărtate.

...„Noi vrem să cunoaştem şi să ne cunoaştem între noi. Strîngem timbre, citim cărţi, ziare, reviste ale păcii, ne adunăm la Varşovia la acelaşi Festival. Noi vrem să ştim ce s-a întîmplat în Franţa acum 200 de ani, noi vrem să ştim cum au trăit şi trăiesc oamenii în Statele Unite, în Brazilia şi în Australia. Visurile noastre de tineri n-au fost niciodată legate de războaie, ci întotdeauna de pace". Acestea sînt gîndurile copiilor şi tinerilor noştri. Acestea sînt gîndurile tînărului din Australia, gîndurile milioanelor de copii şi tineri ai lumii dornici de pace şi prietenie.

COSTACHE PÎRVULESCU

Veşti din ţările de democraţie populară

Tinerii din R. P. Chineză se află în primele rînduri ale constructorilor vieţii noi.

In fotografie: muncitorul fruntaş Kim En Ho (stînga) de la fabrica chimică din Hînnomsk îndeplineşte zilnic norma cu 150 la sută.

Primul laborator de analiză cu izotopi radioactivi în R. P. Ungaria

La combinatul metalurgic „Mátyás Rákosi" din Csepel a început de curînd construirea primului laborator industrial din R. P. Ungară care va folosi izotopi radioactivi pentru analiza şi controlul diferitelor tipuri de materiale. Laboratorul va fi terminat şi dat în exploatare încă în cursul acestui an.

Folosirea izotopilor radioactivi permite detectarea precisă a defectelor interioare ale pieselor turnate, de mari dimensiuni. În laboratoarele de roentgenologie ale combinatului metalurgic „Mátyás Rákosi" se pot examina piese turnate, ale căror pereţi au o grosime de cel mult 50—60 mm., în vreme ce, cu ajutorul izotopilor radioactivi, vor putea fi controlate piese cu pereţi avînd o grosime de 150—200 mm.

Defectoscopia materialelor cu ajutorul izotopilor radioactivi prezintă numeroase avantaje faţă de metoda cu raze X. Instalaţia este mai ieftină, mai uşor transportabilă şi manevrabilă; durata operaţiunii este mult scurtată.

Folosirea izotopilor radioactivi va permite colectivului combinatului metalurgic „Mátyás Rákosi" să îmbunătăţească considerabil calitatea produselor. La uzina „Ikarusz" a şi început construirea caroseriei primului laborator automobil cu izotopi radioactivi. Izotopii radioactivi şi materialul necesar laboratorului au sosit din Uniunea Sovietică.

Realizări în domeniul televiziunii

După un an şi jumătate de cercetări, s-au realizat în Bulgaria primele succese în domeniul televiziunii. Constructorii au întîmpinat nenumărate greutăţi. Cu ajutorul Uniunii Sovietice acestea au fost însă îndepărtate.

În linii mari au fost terminate: camera de fotografiat, instalaţiile de protecţie, antena specială şi diferite aparate de televiziune.

S-au făcut numeroase calcule şi verificări. Cel mai greu de construit a fost ultimul etaj al centrului de emisiune. Antena specială transmite imaginile descompuse în 625 linii, fiecare linie fiind descompusă la rîndul ei în 800 puncte. Aceasta se face cu ajutorul unei instalaţii complicate prevăzute cu 150 lămpi de radio speciale, mii de rezistenţe, bobine şi multe alte piese.

Recent, prima emisiune de probă s-a desfăşurat cu succes în capitala Bulgariei — Sofia.

Helicopter cehoslovac cu două locuri

Uzinele industriei aeronautice din R. Cehoslovacă au executat primul model de helicopter cu două locuri, care în curînd va fi produs în serie. Calităţile de zbor ale acestui helicopter cu două locuri depăşesc cu mult nivelul mijlociu al helicopterelor produse în alte ţări. Noile helicoptere vor fi folosite în special la instruirea piloţilor. Cu un helicopter se poate efectua în scurt timp polenizarea sau îngrăşarea a 40 de hectare de culturi de cîmp sau păduri. Cu ajutorul helicopterului poate fi transportată o greutate pînă la 100 kg. pe terenuri accidentate în afară de aceasta, helicopterul poate fi folosit cu succes în serviciile poştale şi medicale, cheltuielile de transport fiind neînsemnate.

In legătură cu unele probleme ale literaturii pentru copii

O mare și nobilă răspundere

Tamara Pînzaru

Pînă acum, literatura pentru copii a fost în mare măsură lăsată în voia ei și a zeilor.

Cred că odată începută această discuție ar trebui să se dezbată măsurile menite să înviorează critica în domeniul literaturii pentru copii, să se pornească cu curaj la o încercare de generalizare a experienței, mai mult sau mai puțin bogată, acumulată de scriitori, să se pună capăt „neutralității" organelor literare de presă în problema literaturii pentru copii.

Iată că deodată s-a dovedit în discuția începută de „Scînteia tineretului", că, în legătură cu literatura pentru copii, se pot discuta unele probleme variate, printre ele fiind înseși problemele favorite criticii noastre literare cum ar fi „eroul ideal", eroul pozitiv și negativ.

Nu știu în ce măsură autorii unor cărți sau povestiri pentru copii sînt convinși că eroii lor trebuie să fie „ideali" sau nu. Cert este că majoritatea din puținele cărți pentru copii abundă în eroi schematici, „model" în sensul celor scrise de Mihail Stoian în articolul său („Copii-model care nu sînt modele pentru copii" — Sc. tin. nr. 1890). Nu voi căuta argumente în plus. Aș vrea numai să aduc de față la această discuție pe unul din clasicii noștri. Ce spuneți dragi tovarăși? Eroul „Amintirilor" lui Ion Creangă este un copil insuportabil, dificil, nu-i așa? Închipuiți-vă, fură cireșe, fuge la scăldat, se umple de rîie și pe lîngă toate astea, culmea, fuge de la școală. O asemenea carte n-ar trebui pentru nimic în lume să cadă în mîinile copiilor noștri — ar spune vreun mare „iubitor" al micii generații. Asta nu e „eroul ideal", nu-i așa?

Bineînțeles, e cel puțin caraghios să se ajungă aici. Știe o lume, de la cel mai mare pînă la cel mai mic cetățean cunoscător de carte al republicii că „Amintirile" lui Creangă sînt cele mai fermecătoare povestiri despre un copil adevărat, bogat în manifestări și ferit de toate simptomele acestei boli numită în literatură, în general, schematism.

Mihail Stoian are dreptate cred, atunci cînd susține că este împotriva copilului „model". Nimic nu poate fi mai plictisitor și mai lipsit de interes decît niște copii prezentați ca niște scheme pozitive, lipsite de trăsături omenești, ca niște copii fără cusur.

Literatura pentru copii nu trebuie și nu are dreptul să treacă sub tăcere fenomenele negative ale realității. În viața lor copiii se întîlnesc cu manifestări de mahalagism, de vederi mărginite ori de nedreptăți și literatura are și ea darul să-i ajute să se orienteze și să se descurce în tot ceea ce se întîmplă în jurul lor.

Dar căutînd cu orice preț să umanizeze și să îmbogățească personalitatea copiilor, vrînd cu orice chip să-i facă exponentul ieșirilor copilărești, scriitorul este amenințat de o altă mare primejdie, aceea de a transforma copilul într-un mic bufon care cu orice preț trebuie să zmulgă zîmbete îngăduitoare sau hohote de rîs. În goană după o falsă atractivitate, după un umor căutat, fugind chipurile, de copilul „model", schematic, unii scriitori umplu cărțile lor cu aventuri neverosimile, care n-au nimic de-a face cu realitățile vieții, piedici născocite, biruite cu o ușurință rară și mai ales se transformă ei înșiși în niște autori teribiliști, făcînd glume cu ce se poate și cu ce nu se poate.

Volumul lui Mihail Stoian apărut în Editura Tineretului și intitulat „Eu, Tică și alții" ilustrează într-o bună măsură cele spuse mai sus și asta în ciuda faptului că Mihail Stoian este unul din valoroșii noștri scriitori pentru copii. Să luăm ca exemplu una din povestirile lui „Oala buclucașă". Ce se întîmplă aici? Doi frați au rămas singuri acasă. Cel mai mic deghizîndu-se în soldat, în lipsă de coif își vîră în cap o oală de supă. De aici pornește toată nenorocirea. Oala se încăpățînează să rămînă în capul copilului. Asta se poate întîmpla oricărui băiat care găsește asemenea ingenioase întrebuințări, unei oale de supă. Dar să vedem mai departe. Fratele cel mare, inventiv găsește soluția. Îi bandajează capul cu oală cu tot și îl duce la un fierar. Acesta este pretextul unor întîmplări de un comic căutat, pretextul umorului lui Mihail Stoian. Pe stradă, în tramvai, copilul este tratat cu multă milă și îngăduință fiind considerat bolnav. Perspectiva unei operații înspăimîntă niște bătrîne miloase și dă naștere unor reflecții „filozofice" ale oamenilor în toată firea în legătură cu copiii. Dar, culmea, deși fierarul sparge oala, nimic nu se rezolvă. La întoarcere, surpriza surprizelor, se întîlnesc în tramvai chiar cu mama, care, înțelegînd situația, păstrează secretul și, ajunsă acasă, face cel mai simplu lucru din lume: săpunește bine capul copilului și scoate oala. Este cea mai reprezentativă ilustrare a neverosimilului și a bufonerismului căutat cu orice preț. Viața complexă a copiilor nu oferă cred, asemenea întîmplări „odiseice" niciunui autor doritor să cîștige cu orice preț bunăvoința micilor săi cititori. Păcatul este că această maladie s-a dovedit a fi ușor transmisibilă și altor autori, eroici prin „curajul" și lipsa lor de măsură în privința limitelor comicului.

Dacă „specificul hiperspecific" al literaturii pentru copii este deja o chestiune lichidată, impresia mea este că și în această problemă se cade în altă extremă. Se aplică în mod mecanic adeseori unele probleme ale literaturii pentru cei mari la literatura pentru cei mici. Este vorba tocmai de această pasionantă discuție în privința eroului pozitiv și negativ despre care chiar Mihail Stoian vorbește în articolul său destul de timid.

Și părerea mea este că toți copiii pînă la o anumită vîrstă, adică pînă la vîrsta la care nu mai sînt copii, nu pot fi decît eroi pozitivi.

Eroul negativ judecat de la caz la caz în lumina literaturii pentru cei maturi. este exponentul unor concepții retrograde, opuse concepțiilor societății noastre, dușman al realităților noastre, erou pe care societatea îl înlătură sau îl distruge. Care din copiii patriei noastre poate fi considerat definitiv erou negativ în acest sens?

Copilul poate deveni odată cu maturizarea sa erou negativ sau pozitiv! Asta da! Dar asta depinde nu de fondul său uman inițial ci mai ales de educația și mediul în care crește și se dezvoltă.

Cu ani în urmă, în munca mea de instructoare de pionieri am avut la una din școlile de fete din București următorul caz: Pioniera Z. V. era una din cele mai bune eleve ale școlii. Avea o comportare ireproșabilă și în același timp o bogăție sufletească specifică vîrstei de 12 ani. A fost aleasă în unanimitate conducătoarea unității. Talentul organizatoric și fantezia ei bogată au dus colectivul în rîndul unităților fruntașe. Dar... familia ei făcea parte dintr-o sectă religioasă cu un cult deosebit. Ziua lor de rugăciuni era sîmbăta. Copila era întru totul cîștigată de toate aceste ritualuri religioase și ca atare lipsea în fiecare sîmbătă de la școală. Orice discuție era inutilă. Ba mai mult. Orice discuție se transforma într-o pledoarie înflăcărată a ei menită să mă convertească și pe mine către această religie.

„Iată eroul pozitiv" ar putea striga cineva.

Dar unitatea noastră a hotărît să țină adunare festivă model închinată zilei de naștere a lui I. V. Stalin într-o sîmbătă de decembrie. Era tocmai sîmbăta în care conducătoarea unității urma, după legile severe ale sectei să fie botezată și să treacă în rîndul dreptcredincioșilor. Adică ziua în care împlinea 12 ani. De aici a pornit întreaga tragedie. Poate sau nu poate lipsi de la adunarea pe care ar fi trebuit s-o conducă? Nimeni, pentru nimic în lume, n-ar fi împiedicat-o să-și urmeze credința. Au trecut două săptămîni de zbucium, îmbogățite de scandalurile părinților. Cu o zi înainte s-a hotărît: „Voi conduce eu, tovarășe instructoare, adunarea de unitate".

Sîmbătă la ora 9 dimineața Z. V. a venit la școală în inpecabilul ei costum de pionieră, palidă, plînsă dar cu o lumină victorioasă în ochi și a deschis adunarea mai mîndră și mai emoționată ca oricînd.

Putea fi acest copil la vîrsta lui considerat un erou negativ?

Copilul poate fi numai erou pozitiv, avînd manifestări negative în mai mică sau mai mare măsură. Sînt și cazuri în care elementul negativ poate predomina o bucată de vreme. In acest caz el poate fi considerat, strict pentru paginile cărții, un personaj cu trăsături negative, generatorul conflictului. Dar de aici și pînă la a-i lipi pecetea de erou negativ în accepția generală a cuvîntului este o distanță, s-ar putea spune, cosmică. Viața, mediul înconjurător este plin de conflicte reale de clasă sau conflicte între vechi și nou. In familie se pot exercita fel de fel de influențe asupra acestui material uman brut. Scriitorul trebuie să arate cu mult curaj copilului toate acestea, neignorînd realitatea dură în care există încă destule neajunsuri dar și un drum luminos, atrăgător, drumul vieții cinstite și al muncii eroice.

Nu un erou „copil model" trebuie pus în fața copilului ci copii ca Timur ori ca Pavlic Morozov. In fața lui trebuie să se găsească bine înțeles și oameni maturi, dîrzi, mîndri, puternici, care să-i inspire dorința de a crește și a ajunge ca ei. In privința eroilor negativi, purtători ai caracteristicilor amintite mai sus, aceștia pot fi în literatura pentru copii numai oameni maturi formați și trebuiesc înfățișați în așa fel încît micii cititori să învețe să-i urască, să știe împotriva cui trebuie să lupte.

Să nu se creadă că trec cu vederea manifestările negative ale copiilor. Ele sînt deosebit de periculoase cînd au condiții prielnice de evoluție și trebuiesc combătute, neuitînd însă că toate acestea pot fi îndepărtate prin nenumărate mijloace.

Scriitorii pentru copii, reprezintă prin creația lor, unul din factorii cei mai de seamă în largul aparat de educare a viitorilor cetățeni, avînd pentru aceasta o mare și nobilă răspundere.

Cuvîntul micilor cititori

De curînd a avut loc la Palatul Pionierilor din Capitală o întîlnire între un grup de scriitori: Victor Eftimiu. Marcel Breslașu, Vladimir Colin, Octav Pancu-Iași și alții, cu pionieri și școlari. După cuvîntul de deschidere rostit de poeta Mioara Cremene, au avut loc discuții la care au participat numeroși copii. Luînd cuvîntul, micii vorbitori au mulțumit scriitorilor pentru asemenea cărți frumoase ca: „Marea bătălie de la Iazul Mic" și „Inimoșii", relatînd faptul că unele detașamente au folosit în experiența lor învățăminte trase din asemenea cărți. Alți copii ca pionierii Grigorescu Mihaela și Răzvan Vladimir au arătat folosul pe care l-au avut din citirea lucrării: „Drum printre aștri" de M. Ștefan și Radu Nor, exprimîndu-și dorința de a citi și alte cărți de literatură științifico-fantastică.

Din discuții a reieșit că pionierii și școlarii doresc să afle din cărțile scrise pentru ei aspecte mai multe și mai variate din viața oamenilor muncii din uzine, șantiere, gospodării colective, S.M.T.-uri și a copiilor lor.

Pionierul Rusu Traian a arătat că dorința lui fierbinte este de a deveni utemist și apoi membru de partid și că ar dori să găsească în cărțile pentru copii figuri de tineri care pășesc pe un asemenea drum în viață.

Vorbind despre plăcerea cu care au citit basme ca „Prichindel" de Victor Eftimiu, „Copiii muntelui de aur" de Al. Mitru și basmele lui Vladimir Colin, pionierii și școlarii au cerut mai multe basme, cu o tematică mai largă și mai bogată și în care să fie prezente problemele cele mai importante ale actualității.

Nenumărați copii au amintit scriitorilor cît de dragi le sînt eroi ca: Pavel Corceaghin, Pavlic Morozov, Timur, Zoia Kosmodemianskaia și Volodia Dubinin, cerînd ca scriitorii noștri să oglindească figurile unor eroi ai tineretului nostru, așa cum Marcel Breslașu a înfățișat chipul minunat al Doncăi Simo. Ei au cerut de asemenea să se scrie mai mult despre lupta între nou și vechi în cadrul vieții lor, în școală, în familie, în organizația de pionieri, în colectivul de copii.

Întîlnirea aceasta a contribuit la cunoașterea de către scriitori a problemelor care frămîntă pe copii în vederea unor rodnice dezbateri în cadrul plenarei Uniunii Scriitorilor care va discuta problemele literaturii pentru copii.

Cărți pentru copii apărute în Editura Tineretului

ANTON PANN: „Cotoiul și Cașul" — Ilustrații de Al. Alexe. 16 pagini — 40 bani.

IOSIF TEODORESCU-ARGHEZI: „Veniți la joc" — Jocuri pentru pionieri și școlari. 136 pagini — 3,80 lei.

I. MANOLIU-MIRCEȘTI: „Dă-mi un măr" — 32 pagini — 50 bani.

V. MAIAKOVSKI: „Ce e bine și ce e rău" — în romînește de Nina Casian — ediția a II-a. 16 pagini — 30 bani.

V. MAIAKOVSKI: „Ce să fiu?" — în romînește de Nina Casian — ediția a II-a. 30 pagini — 35 bani.

VITALII BIANCHI: „Gazeta pădurii". 368 pagini — 11,25 lei.

CHARLES PERRAULT: „Motanul încălțat", 16 pagini — 55 bani.

În căutarea eroului pozitiv

Gica Iuteș

Într-un articol apărut recent în „Scînteia tineretului" în legătură cu unele probleme ale literaturii pentru copii intitulat „Copil-model care nu sînt modele pentru copii", tînărul scriitor Mihail Stoian spune la un moment dat: „Din nefericire se găsesc unii scriitori care propovăduiesc cu încăpățînare idealizarea copiilor, confecționarea lor după anumite rețete fixe și precepte morale".

Oare faptul că „unii scriitori" ar propovădui cu încăpățînare idealizarea copiilor, confecționarea lor după rețete fixe și precepte morale a dus la lipsuri la un moment dat destul de serioase în literatura pentru cei mici, a făcut ca mulți dintre tinerii scriitori să se rătăcească în hățișul atîtor probleme necunoscute, în căutarea eroului adevărat?

Căutarea eroului pozitiv a pus pe tinerii noștri scriitori în cele mai dificile situații. Cum trebuie să fie eroul pozitiv?

Eroul trebuie să fie negru la început și pe urmă alb imaculat? Or să fie alb de la început pînă la sfîrșit?

Dar nu cumva el ar fi mai complex și mai veridic dacă ar fi în același timp alb cu pete negre? În aceste frămîntări și chibzuinți adînci, critica noastră ședea nepăsătoare și rece iar alături de noi îi aveam doar pe confrații noștri întru suferință, redactorii editurilor și ai revistelor pentru copii. Și pe măsură ce părerile circulau ca semințele unui cîmp de păpădie peste care bate un vînt molcom și călduț, hățișul problemelor creșteau uriaș și părea de nepătruns.

Nu rare ori putem cita cazuri cînd un scriitor pentru cei mici se dădea de trei ori peste cap și se întruchipa într-un maestru iluzionist de talia lui Iosefiny. Cu un gest elegant apuca de urechi pe Gheorghiță sau Vasilică, eroul său, un drăcușor negru și cornut, care zbiera din toți rărunchii dînd din cele patru picioare încălțate cu copite încleiate cu dulceață și, cu același gest elegant, îl vîra în sacul trandafiriu al inspirației sale, apoi, rostind printre dinți cea mai abracadabrantă formulă pedagogică, într-un timp de hocus pocus scotea la iveală un drăgălaș de heruvin, care, bineînțeles, tăcea ca peștele cînd vorbeau cei mari, nu purta încălțări încleiate de dulceață fiindcă heruvinașul lustruia și pantofii mamei, tatei și bunicii etc.

După o repetiție de asemenea numere în serie, bietul scriitor auzind în sala de spectacol niște căscaturi prelungi, arunca plin de dezgust mantia înstelată și chivăra de panglicar și părăsea gînditor scena.

După îndelungi meditații solitare diurne și nocturne tînărul nostru scriitor putea fi văzut, asemenea stăruitorilor alchimiști, căutînd în tomuri uriașe de pedagogie taina unei alte pietre filozofale care să aibă puterea să insufle oricărui nume de băiat ori fetiță chipul unui veritabil și neprețuit erou pozitiv.

În cea de a treia ipoteză asupra eroului pozitiv alți tineri scriitori puteau fi văzuți crescînd pe lîngă cîmpul vast al imaginației lor, cîrduri întregi de bibilici de rasă, care aveau poate să scoată cel mai vestit erou pozitiv din ouăle lor cu picățele.

Deci ăsta e tristul adevăr. Necunoașterea problemelor complexe de creație ne-a dus uneori la rătăciri sterile și nici decum încăpățînarea de a propovădui cine știe ce teorii. Măcar de-ar fi fost printre noi și un încăpățînat! Barem s-ar fi încins niște discuții și cărarea s-ar fi arătat de undeva.

Cel de al doilea Congres al scriitorilor sovietici a luminat în sfîrșit calea către adevăratul erou și studierea temeinică a lucrărilor Congresului, trebuie să ne stea dinainte ca cea mai imediată sarcină profesională. Pedagogia epocii noastre socialiste, caută să formeze caractere întregi, oameni adevărați, a căror sentimente, năzuințe și visuri să poarte spre viitor cauza cea sfîntă a poporului muncitor.

Contopirea organică și armonioasă a problemelor pedagogiei cu acele probleme complexe ale procesului de creație, înțelegerea acestui fenomen, deschide în fața scriitorului pentru copii un imens și fertil ogor de desțelenit. În aceasta constă, cred, specificul literaturii pentru copii.

Chipul eroilor literaturii sovietice pentru copii și tineret este chipul unor eroi vii, a unor fii pe care i-a educat focul Marelui Octombrie, patria sovietică. Specificul acestei literaturi, al acestor eroi, este acela, că numai o asemenea patrie, numai asemenea educație putea naște asemenea fii, numai asemenea artiști ca scriitorii patriei socialiste pot zugrăvi cu putere asemenea eroi.

Aceasta arată că „specificul" nu poate fi privit ca problemă de tehnică ori de metodă de creație pentru cei mici, el este o esență care nu se poate desprinde de matca sa, de conștiința celor care l-au creat. După părerea mea problemele accesibilității, reducerea vieții în complexitatea ei la un mic univers al copilului, particularitățile de vîrstă sînt probleme de tehnică și ele depind de măiestria cu care artistul reușește să oglindească într-o picătură de apă complexitatea vieții oamenilor și a realității sociale, iar în privința accesibilității, nu cred că există bariere, chiar atunci cînd scrierile sînt pentru cei mai tineri cetățeni ai patriei. Copilul nu înțelege totul dintr-odată? Nu e nici un rău în asta. De cîte ori un matur nu revine asupra unei cărți dragi? De multe ori, la a zecea lectură el descoperă noi și noi izvoare de simțăminte, noi idei prețioase. Cît de clară apare această problemă a specificului, gîndindu-ne la literatura pentru copii din țările imperialiste mai cu seamă la literatura americană. Care este specificul ei? „Erou" este acela care fură mai mult, acela care minte cu mai multă nerușinare, acela care ucide cu mai multă iscusință și sînge rece.

— Arată-mi cum îți crești copiii, și-ți voi spune ce gînduri ai! amintește Boris Polevoi zicătoarea indiană, atunci cînd, în raportul său la Congresul scriitorilor sovietici, înfierează pe bună dreptate avalanșa de comics-uri, cu care scriitorii vînduți imperialiștilor inundă librăriile și pervertesc sufletul tineretului. Specificul „literaturii" lor este îmbinarea monstruoasă dintre țelurile pedagogiei burgheze care crește carne de tun și unelte oarbe de genul Hitler-jugend și imaginația dementă a scribilor cumpărați pe dolari grei.

Cu toate lipsurile, cu toate stîngăciile de care au dat dovadă adesea unii din tinerii noștri scriitori, modestele succese în domeniul literaturii noastre pentru copii pot răspunde cu mîndrie străvechiului proverb indian:

„— Așa îmi cresc copiii, acestea sînt gîndurile pe care le am".

Bravii marinari de la Iazul mic ai lui O. Pancu Iași, ghidușul Arcăduș al Soniei Larian, Cantemiriștii Cellei Serghi, Călătorii taberei din munți ai lui Gelu Naum, Inimoșii Gicăi Iuteș, micii visători de pe Colina cu salcîmi ai Mirei Iosif, năzdrăvanii Eu, Tică și alții ai lui Mihail Stoian, fermecătorul Ciorțan al lui P. Luscalov, neîntrecutul Cucuiet al lui Al. Jar, minunata și neuitata Donca a lui Marcel Breslașu, sînt succese ale literaturii noastre pentru copii, ale ultimilor ani de muncă. Aceste cărți încearcă să arate caractere în formare; cum se face educația în procesul muncii, ce înseamnă prietenie și tovărășie, caută să sădească în sufletul tinerelor noastre vlăstare dragostea pentru ceea ce e bun și cinstit, drept și minunat în om, să învețe pe copii să urască ceea ce este netrebnic și josnic.

Desigur că la unii dintre noi, tinerii scriitori, aceasta apare mai clar, mai convingător și mai minunat, la alții apare mai slab, mai șters, mai puțin artistic, dar gîndurile pe care le împărtășim tinerilor noștri cititori sînt gîndurile și sentimentele pe care le trăiește întreg poporul.

Sentimentalismul, fals romantismul, simplismul, confecționismul, pedagogismul și alte asemenea „isme" strecurate în munca noastră au la bază, în afară de mai mult sau mai puțin talent și măiestrie, au la bază, mai ales, rătăcirea scriitorului dincolo de realitățile vieții noastre.

Vorbind despre prima mea lucrare mai mare pentru cei mici, „Inimoșii" cred că am plătit tribut cîtorva „isme" tocmai din această pricină: necunoașterea adîncă a realității.

Vorbind despre felul cum am conceput pe eroul meu pozitiv din „Inimoșii", pot să mărturisesc cu oarecare duioșie (e primul meu erou pozitiv!) că este ieșit după toate regulile clocirii, dintr-un faimos ou de bibilică. Iorgu nu sparge geamuri (cu praștia) decît doar în cazul unui incendiu cînd poate ar trebui să salveze pe cineva din flăcări, dar sare la bătaie uitînd că este conducătorul detașamentului de pionieri.

Este îndrăzneț, dar e individualist și nu pricepe că munca în colectiv este totuși singura care dă roade. Este încăpățînat dar își iubește părinții etc. Băiatul deci are și calități și defecte.

Este drept că dintr-o intuiție logică, calitățile și defectele nu sînt puse în contraste de felul acesta: Este bun, dar este laș... lașitatea fiind o însușire care atrage după sine o întreagă pleiadă de însușiri negative ce determină într-un fel anumit caracterul. Dar totuși anemia acestui erou pozitiv se trage de acolo că, uneori, anumite trăsături ale caracterului lui Iorgu nu decurg în mod firesc din altele, sau nu-l duc spre anumite fapte cu o anumită semnificație pentru acumulările calitative ale conștiinței sale.

Referindu-se la problema eroului pozitiv, Mihail Stoian, în articolul mai sus menționat, conchide într-un fel care ne dezvăluie poziția sa față de creația eroului pozitiv.

„Exemplul lui Timur, ne demonstrează că eroul copil nu trebuie să fie mărunt ca amploare, lipsit de trăsături cu adevărat eroice, și de acel ceva care să-l facă ieșit din comun, excepțional chiar. Dar toate acestea nu trebuie să umbrească de fel copilăria eroului". Oare din pricina asta Iorgu este un personaj pozitiv anemic?

Eu cred că Timur este un erou iubit de milioane de copii din patria sa și de peste hotare nu pentru că are „ceva" care-l scoate din comun, că are trăsături excepționale.

Arcadii Gaidar a creat pe Timur pentru faptul că i-a deslușit trăsăturile în mijlocul copiilor sovietici în acea perioadă grea de război și, prin aceasta, a ajutat să ia naștere o întreagă armată de adepți ai lui Timur. Cînd Gaidar oprit pentru o scurtă odihnă în sătucul Clin, află de existența unor timuriști adevărați, aleargă să-i caute. Timur și băieții lui prășeau cartofi în grădina unei bătrîne care avea trei fii pe front.

— Eu sînt Gaidar! spuse el fericit. Eu am născocit povestea cu Timur. Aveți să-mi spuneți ceva?

— N-avem ce-ți spune, făcu intimidat băiatul care purta pe bonetă o steluță de tinichea. Noi sîntem timuriști și ne vedem de treaba noastră.

— Foarte bine, rosti gînditor Gaidar. Minunat, strigă el aproape îndată. Minunat! putea să strige patria întreagă.

Aceasta dovedește încă odată că Timur nu este ieșit din comun, datorită calităților sale excepționale. El se integrează minunat în masa milioanelor de copii dăruind comoara simțămintelor și a exemplului faptelor sale celor care au fost model pentru creația sa, maestrului neîntrecut Gaidar.

Iorgu al meu, nu din cauză că-i lipsește acel ceva care-l scoate din comun, nu reușește să trăiască viu în acțiunea cărții și este umbrit de Ștefănel, ci din pricină că nu e legat strîns de realitate, de viață.

Tot Mihail Stoian referindu-se la problema romanticului în literatura pentru copii precizează:

„Copiii vor să înfrîngă greutăți chiar cînd acestea există în imaginația lor. Ei preferă să sară un gard decît să treacă printr-o poartă deschisă, chiar dacă riscă să-și rupă fundul pantalonilor".

Aplicînd acestea în practică eu cred că nu ajungem întotdeauna la rezultatul scontat. Să fugi anume după interesant, să împovărezi pe eroi cu fel de fel de peripeții și greutăți (care uneori se află doar în mintea eroului) astfel ajunge un scriitor să descopere o nouă latură a vieții, un nou colțișor al sufletului omenesc? Copiilor le plac fără îndoială peripețiile uluitoare, subiectele antrenante. Dar dacă aventurile și evenimentele neobișnuite prin care trec eroii există doar ca scop unic ca și acele precepte pedagogice fixe în numele cărora eroul se abține de la tot ce e rău, atunci eroii vor fi uitați îndată, faptele lor oricît de îndrăznețe, vor rămîne departe de amintirea și dragostea copiilor.

Cu inima strînsă mă întreb: oare de la poalele Cetății Huniazilor unde inimoșii mei visează explorări pe urmele lui Amundsen, se aude bătînd inima furnalului cel mare? Se zărește pînă la dînșii soarele șarjelor rapide slobozite întru cinstea și măreția construcției socialismului?

Da, romantismul vieții noastre trebuie să înaripeze scrierile închinate copiilor, să sădească în copil năzuințe și idealuri spre care tinde poporul însă nu visuri efemere. Eroii creați de noi trebuie să **întruchipeze pe cei care visează și înfăptuiesc aceste năzuințe ale poporului.**

Literatura pentru copii nu este o literatură minoră

Demostene Botez

Orice discuție asupra problemelor literaturii pentru copii nu poate fi dusă fără a ține seama de dezbaterile celui de al doilea Congres al scriitorilor din Uniunea Sovietică, unde și aceste probleme au fost pe larg atacate.

Dacă în Uniunea Sovietică, unde literatura pentru copii are o tradiție ilustră care purcede de la Pușkin, Tolstoi, Gorki și Maiacovschi, și astăzi reprezintă cea mai înaintată literatură pentru copii din lume, s-au pus încă atîtea probleme, este evident, că la noi, aceleași probleme sînt mai acute și mai multiple.

În primul rînd este nevoie să fixăm bine locul literaturii pentru copii în cadrul larg al literaturii. Locul ei nu este la atenanse. Literatura pentru copii nu este o literatură minoră. Ea pune toate problemele ce se pun oricărei opere literare și încă altele, specifice, în plus. Literatura pentru copii nu înseamnă literatură proastă sau naiv simplistă, lipsită de toată strălucirea artei. Marșak spunea: „Hrana copiilor noștri n-o constituie alimentele mai proaste decît ale celor maturi".

Să formulăm deci un pleonasm dacă e nevoie: „Literatura pentru copii este literatură".

Un basm, o povestire, o poveste, artistic realizate valorează cît un roman de același nivel artistic. Orice operă literară pentru cei mici poate prezenta o temă mare, un caracter mare. Totul este determinat nu de cititorul căruia i se adresează ci de scriitorul care scrie. Formula „Literatură mare pentru cei mici" mi se pare cuprinzătoare și exactă.

Așa fiind, literatura pentru copii ridică toate problemele literaturii în genere; a metodei realist socialiste și a conținutului de idei, a eroului pozitiv (nu ideal!), a epicului, a lirismului, a conflictului, a subiectului, a adevărului vieții, a oglindirii omului, a romantismului, a măiestriei artistice, a limbii, unele din aceste probleme punîndu-se chiar mai acut și mai riguros în literatura pentru copii. Acestora li se adaugă apoi altele specifice genului și cititorilor.

Firește că literatura pentru copii trebuie să formeze și să dezvolte caracterul copiilor, să însemne o înfierare a tuturor slăbiciunilor morale (lașitate, lene, îngîmfare, lipsă de inițiativă, tembelism etc.) să dezvolte dragostea copiilor pentru patrie, pentru munca fizică și intelectuală, să dezvolte larg, multilateral, cu imagini din viață, cu eroi reali sau creați, cu realism și romantism, tema măreției muncii creatoare.

Literatura pentru copii nu trebuie să fie un fel de anexă literară a manualelor didactice. Ea rămîne — o spune Polevoi în coraportul său de la cel de al doilea Congres al scriitorilor sovietici, — „în primul rînd un obiect al artei care în afara celorlalte sarcini generale ce stau în fața artei, mai rezolvă una specială: ea formează gustul copiilor și tineretului, dezvoltă în ei dragostea pentru carte, pentru limba maternă, pentru gîndirea în imagini".

Așa dar, în literatura pentru copii, măiestria artistică nu numai că nu trebuie neglijată, pe motivul că se scrie „pentru copii", ci, din contră, are o importanță și un rol deosebit. Valoarea artistică a operei pentru copii este cu deosebire ceea ce condiționează puterea ei de circulație, de pătrundere. Copilul e un cititor care nu cunoaște menajamente și ipocrizie, ceea ce nu-i place, ceea ce-l plictisește, aruncă din mînă după cum ceea ce îi place, citește și recitește, pînă se identifică sufletește cu eroii, pînă la imitarea lor, la transpunerea lor în modele. Tocmai aici stă marea răspundere a literaturii pentru copii. Ei nu se mărginesc să deguste literatura, în abstract, ci o integrează în viață, cu puterea lor de imaginație, care face din cel mai fictiv erou, un erou pe care ei îl văd real, și pe care ei îl joacă apoi ca niște actori integrați desăvîrșit în viața personajelor.

Spiritul de imitație al copiilor trebuie să ne facă să fim însă foarte atenți în literatura pentru copii. Aci, cititorul nu este format: el se formează, printre altele și prin lecturi. În țările capitaliste din occident, unde, în chip deliberat se preamărește violența și crima aventuroasă în literatura pentru copii, s-a ajuns la situația de a se speria de rezultatele obținute, deși ele apar minore pe lîngă disponibilitățile intenționale de criminalitate a maturilor mînuitori de bombe atomice.

O altă problemă importantă pe care o pune concepția exprimată de Polevoi este aceea a limbii în literatura pentru copii.

Copiii învață limba din viață. Dar literatura nu-i de cît viață oglindită în imagini. Ea devine astfel o adevărată școală a vorbirii, a limbii.

Deci, în literatura pentru copii, mai multă grijă de limbă. Vocabular fără născociri personale, fără cuvinte încrucișate, fără licențe poetice sau... prozaice; limba cea mai pură. Limba e mijlocul prin care o operă literară este clară și simplă, — claritate și simplitate absolut necesare în literatura pentru copii, dar care nu trebuie să fie tot una cu sărăcia de gînduri și de sentimente. Cele mai adînci gînduri ca și cele mai complexe sentimente, se pot exprima simplu și clar cînd... ai timp pentru aceasta și depui muncă.

Pentru cititorii literaturii pentru copii, cea mai mare parte a lumii plutește în necunoscut, în imagini neprecise. Dar ei au o aprigă dorință de a cunoaște, și cum nu cunosc încă de cît foarte puțin, suplinesc asta în bogăția și îndrăzneala imaginației Hotarele între realitate și imaginație nu sînt la ei, prea precise. Sigur mi se pare însă că tendința copiilor nu este precum se crede, de a evada din real, în fantastic, ci de a da fantasticului consistență de realitate. Imaginația copiilor nu vine din vreo dorință de a evada din realitate, ci de a o lărgi. Fantasticul îi interesează în măsura în care, prin imaginația lor, îl pot concepe și vedea ca pe o realitate extraordinară, dar totuși ca pe o realitate.

Copiii nu sînt familiarizați cu noțiunile abstracte. Literatura pentru copii trebuie să se ferească de ele și să se bizuie pe viața cea mai activă, pe realitatea cea mai vie. Literatura pentru copii nu poate fi decît realistă, căci cititorul copil simte nevoia de a face și din basm un tablou de viață.

Basmul a întruchipat întotdeauna cele mai îndrăznețe visuri ale poporului. Basmul pentru copii, povestire profund poetică și umanistă, trebuie să aibă cu tot fantasticul lui, o bază reală, să însemne transpunerea unui subiect din viață, tratat epic.

Criticul G. Ibrăileanu spunea că „Poveștile" lui Creangă sînt bucăți rupte din viața poporului moldovenesc. Ochilă, Flămînzilă, Gerilă etc. sînt flăcăi din Humulești, numai că sînt tratați epic. Chiar capra și iezii ei nu sînt decît megieși ai feciorului lui Ștefan al Petrei. O biată văduvă necăjită cu trei copii. Puneți în loc de capră un nume femeiesc, în loc de iezi, copii, și în loc de lup un țăran hain, și veți avea o nuvelă din viața țărănească".

Aceeași sete de a cunoaște a copiilor impune crearea și dezvoltarea literaturii științifico-beletristică, a literaturii de aventuri și a celei științifico-fantastice, în care dozajul realismului și al romantismului are o importanță capitală și imprimă valoarea operei.

Fiind vorba în această literatură de îmbogățirea cunoștințelor cititorilor, cartea trebuie să meargă înaintea vîrstei cititorului, să-l familiarizeze cu realități noi, cu noțiuni noi. Nu însă în așa măsură încît cartea să devie pentru el o șaradă, sau o lucrare de-ar avea nevoie de glosar, fiindcă atunci copilul n-o citește. În cartea de literatură el caută un folos, dar prin delectare, nu prin efort. Cartea de literatură pentru copii și efortul sînt două noțiuni care se contrazic.

Aceasta pune problema perfectei înțelegeri de către scriitor a posibilităților vîrstei cititorilor cărora se adresează, a exactei lui capacități de sezisare și problema grea de ordin artistic, a adaptării mijloacelor artistice, chibzuirei lor pentru a corespunde posibilităților vîrstei.

Altfel, opera rămîne, cum spunea cineva, fără adresă, operă care rătăcește și bate zadarnic pe la ușile copiilor, doar-doar s-o nimeri pentru vreunul. Aș cuteza totuși să cred că o operă într-adevăr mare, clară, scrisă cu mijloace simple și cu noțiunile corespunzătoare este înțeleasă și primită de orice copil, fără o riguroasă discriminare cronologică, adică, cu orice act de naștere.

E vorba firește de diversele vîrste ale copiilor, căci o literatură specială pentru vîrstele mijlocii și mari nu există. Hrana lor este ceea ce aleg bun din creația celor mai cunoscuți scriitori maturi. Aceștia fac în deosebi contingentul mare de cititori ai clasicilor.

Sînt totuși mulți care cred că literatura pentru copii de vîrstă mijlocie sau mare e o literatură de maturi dar... de a doua mînă, simplistă, săracă. E una din cele mai grave erori curente.

Ca toate artele, literatura pentru copii nu se poate face numai cu bune intenții și cu bună voință. Și nici cu rețete. Trebuie talent și muncă.

Cu respectarea tuturor regulilor și formulelor se poate, și încă cum! — scrie literatură proastă pentru copii. Sau, tot așa de rău, literatură care nu se citește.

De asta se poate scăpa ținînd cont de psihologia copilului. Și nu numai din... reminiscențe personale.

Copiii cer mult mai mult de cît cei maturi: subiect, acțiune, dinamism, conflict, viață reală nu schematism, nici drumuri răzbătătorite.

TRIBUNA secretarului organizaţiei de bază U.T.M.

Cum a pornit la muncă noul comitet U. T. M.

Voi povesti pe scurt despre felul în care şi-a început munca noul comitet U.T.M. şi cum a reuşit să obţină unele realizări.

La cîteva zile după adunarea de dare de seamă şi alegeri, tovarăşul Dumitru Vasile, instructor al comitetului raional U.T.M. Ploeşti, a instruit într-o şedinţă noul comitet asupra felului în care trebuie să-şi ducă munca arătînd fiecărui membru ce sarcini are de îndeplinit. După această şedinţă, am întocmit planul de muncă pe trimestrul I al acestui an, avînd ca bază hotărîrea luată în adunarea de alegeri, apoi am trecut la organizarea muncii pentru realizarea lui. Dat fiind că în plan am trecut ca una dintre sarcinile principale organizarea timpului liber al tineretului, ne-am gîndit că n-ar fi rău să punem în discuţia unei adunări generale această problemă. După ce am pregătit referatul „Despre activitatea cultural-artistică din satul nostru" la care a fost antrenat un colectiv mai larg de utemişti, am anunţat ţinerea adunării generale şi ordinea de zi cu 5 zile înainte. La adunare am invitat şi pe tovarăşul director al căminului cultural. Cele discutate în adunarea generală ne-au convins că putem sprijini mai bine munca căminului cultural— lucru ce nu prea îl făcusem pînă atunci. Am trecut deîndată la luarea de măsuri pentru înfrumuseţarea căminului. O parte din tineri au fost antrenaţi la curăţirea şi la împrejmuirea lui cu gard, iar alţii la construirea unei scene. Cu multă însufleţire au muncit tinerii Stelian Nuţă, Alexandru Eftimie, Costea Nicolae şi alţii. Tinerii care au muncit neobosit pentru amenajarea şi înfrumuseţarea căminului vin acum aci în fiecare seară, citesc, joacă şah, ascultă radio...

Cînd s-a desprimăvărat de-a binelea, tinerii au început să aducă vorba despre activitatea sportivă. Greutatea cea mare era însă că nu aveam un teren de sport. Tovarăşii din organizaţia de partid ne-au ajutat să rezolvăm această problemă. Aşa cum am fost sfătuiţi, am discutat cu tovarăşul preşedinte al sfatului popular, la care am găsit multă înţelegere. Terenul de la ferma de stat a fost încredinţat tineretului din sat pentru a-l amenaja. Dar numai terenul nu putea rezolva problema activităţii sportive. Trebuia începută munca pentru amenajarea lui. Şi tinerii au pus din nou umărul la muncă. Ei au muncit cu avînt timp de 7 zile. Munca lor nu a fost zadarnică. In locul unui maidan părăsit acum în sătucul nostru avem un teren de sport de toată frumuseţea. Alături de utemiştii Costea Nicolae, Dumitru Marin şi alţii, au muncit cot la cot şi alţi tineri ca Vasile Dincă, Burlacu Ion etc. Foarte curînd mulţi utemişti şi tineri se vor pregăti pe acest teren — amenajat de ei — pentru Concursurile Sportive ale Tineretului organizate în cinstea Festivalului de la Varşovia şi vor susţine meciuri de fotbal sau de volei.

Odată cu venirea timpului favorabil pentru însămînţări, am discutat într-o adunare generală U.T.M. deschisă despre munca pe care utemiştii şi tinerii din sat vor trebui s-o desfăşoare în campania agricolă de primăvară. Participanţii la adunare şi-au respectat angajamentul. Utemiştii şi tinerii ca Dumitru Marin, Dincă Vasile, Costea Nicolae, Ion Burlacu, Elena Alexandra şi alţii, au ieşit printre primii la cîmp desfăşurînd în acelaşi timp şi muncă de lămurire în rîndul celorlalţi cetăţeni din sat.

Cred că nu greşesc cînd spun că în ultimul timp munca organizaţiei noastre de bază s-a întărit. A crescut simţitor puterea ei de mobilizare, preocuparea ca fiecare utemist să aibă posibilitatea de a-şi manifesta din plin capacitatea şi spiritul său de iniţiativă, îndeplinind o muncă concretă. Alături de utemişti au fost antrenaţi la muncă şi tinerii neutemişti care se pregătesc să intre în U.T.M.

Atragerea în muncă a tinerilor neutemişti a făcut să crească interesul lor pentru organizaţie, iar mulţi dintre ei au şi fost primiţi în rîndurile utemiştilor. Astfel, în fiecare lună organizaţia noastră s-a mărit cu încă 3—4 membri. In prezent 34 dintre cei mai buni tineri din sat formează organizaţia noastră de bază iar cei mai merituoşi dintre aceştia se pregătesc pentru a fi primiţi în rîndurile candidaţilor de partid.

Succesele pe care le-am obţinut pînă acum le datorăm în primul rînd grijii părinteşti pe care ne-o poartă organizaţia de partid. Tovarăşul Alexandru Haie, secretarul organizaţiei de partid din sat, ne îndrumă cu multă dragoste. In unele adunări de partid a fost analizată munca organizaţiei U.T.M., după care comitetul nostru a primit îndrumări amănunţite asupra felului cum trebuie să muncească.

Se poate spune că sîntem la începutul activităţii noastre. Experienţa de pînă acum şi cea pe care o vom dobîndi în munca viitoare ne va permite să obţinem noi succese.

Aşteptăm cu mult interes apariţia în ziar a rubricii: „Tribuna secretarului organizaţiei de bază U.T.M.", deoarece ea constituie pentru noi un schimb folositor de experienţă.

MIRCEA VADUVA
secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din satul Băltiţa, comuna Cocorăşti-Colţ, raionul Ploeşti

Concurs internaţional de inovaţii

În scopul rezolvării unor probleme importante din sectorul producţiei industriale şi pentru întărirea continuă a colaborării dintre oamenii muncii din ţările de democraţie populară, Oficiul de Invenţii din Republica Cehoslovacă a lansat un concurs de inovaţii cu 14 teme, la care au fost invitaţi să participe şi muncitorii, inginerii şi tehnicienii din Republica Populară Romînă.

Pentru realizarea fiecărei teme, Oficiul de Invenţii din Republica Cehoslovacă acordă 3 premii, iar pentru inovaţiile aplicate şi în ţara noastră, inovatorii vor primi, separat, recompensele prevăzute de regulamentul inovatorilor. Temele acestui concurs continuă să fie publicate în paginile ziarului „Tehnica Nouă", organ al S.I.T.

Concursul internaţional de inovaţii — primul la care vor participa şi oamenii muncii din ţara noastră — se închide la 30 septembrie, urmînd ca rezultatele să fie anunţate pînă la 8 decembrie 1955.

Maşini noi pentru campania de recoltare

În campania agricolă de vară, mecanizatorii de la cele 9 S.M.T.-uri din regiunea Suceava vor recolta, treiera şi dezmiriştii cu aproape 10 la sută mai mult decît în perioada corespunzătoare a anului 1954.

Pentru a putea executa la timp şi în bune condiţii lucrările în gospodăriile agricole colective, întovărăşiri şi pe terenurile ţăranilor muncitori cu gospodării individuale, S.M.T.-urile din regiune au fost înzestrate cu încă 86 de tractoare, 8 auto combine, 76 de secerători-legători, 70 de batoze şi 20 de dezmiriştitori. Alte 200 de tractoare şi 80 de batoze vor sosi în curînd la aceste staţiuni.

Mecanizatorii de la S.M.T.-Rădăuţi au primit pînă acum 17 tractoare, 2 auto combine, 8 secerători-legători şi 5 batoze, iar cei de la Săveni, 9 tractoare, 13 secerători-legători şi 9 batoze. Un mare număr de tractoare şi maşini agricole au primit pînă acum şi S.M.T.-urile Salcea, Dingeni, Darabani şi Dorohoi.

Plenara Uniunii Scriitorilor

Vineri după amiază, la Casa Scriitorilor din Capitală au început lucrările plenarei Uniunii Scriitorilor din R.P.R. privind „problemele literaturii pentru copii".

La Plenară au participat scriitori şi artişti plastici, reprezentanţi ai Uniunii Tineretului Muncitor, Ministerului Culturii, Ministerului Învăţămîntului, Editurii Tineretului, publicaţiilor pentru copii, instructori de pionieri, educatori.

Cuvîntul introductiv a fost rostit de scriitorul Mihai Beniuc, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

Referatul a fost prezentat de scriitorul Marcel Breslaşu, laureat al Premiului de Stat.

Lucrările continuă în cursul zilei de sîmbătă.

(Agerpres)

„Tovarăşa cu ziarele"

— Dă-mi te rog şi mie abonamentele.

— Chiar dumitale ţi-l aducem. Are multe probleme care te interesează.

Schimbul acesta de cuvinte poate fi auzit adesea în primele ore ale zilei, căci tînăra Elefteria Tabacu se ţine de cuvînt. Mai de mult şi-a luat angajamentul în faţa adunării organizaţiei de bază U.T.M. că se va ocupa ea de difuzarea ziarelor şi aşa a făcut.

Niciodată nu întîrzie. Se prezintă prima întotdeauna la tovarăşul Mihai Pascal, de la care ridică ziarele. După ce se uită mai întîi prin ele, îşi ia pachetul sub braţ şi porneşte pe la fiecare abonat în parte să le împartă.

Toţi muncitorii din uzina electrica Craiova o cunosc pe tînăra Elefteria Tabacu şi o numesc „tovarăşa cu ziarele". Dar despre ea mai trebuie de spus ceva. Şi în producţie depune aceeaşi dragoste şi acelaşi elan ca şi în munca cu ziarele. Nu numai numărul de abonamente de pe o lună pe alta a reuşit să-l depăşească, ci şi norma sa de lucru; zilnic şi-o depăşeşte cu 15—20 la sută. De aceea, „tovarăşa cu ziarele", adică tînăra Elefteria Tabacu, este iubită şi stimată de întreg colectivul de muncă al uzinei.

Corespondent
IOAN CAPRUCIU

„Atenţiune, începe emisiunea locală!"

Printre centrele de radioficare din regiunea Craiova, care desfăşoară o bogată activitate se află şi cel din oraşul Tg. Jiu.

Colectivul de redacţie al acestui centru, condus de tovarăşul Ursu Gheorghe, se străduieşte să îmbunătăţească necontenit calitatea emisiunilor locale.

În acest scop au fost iniţiate numeroase emisiuni ca „Tribuna emisiunii locale", „Carnetul cultural", „Carnetul pedagogic" şi altele. Zilnic se emite un buletin de ştiri care reflectă realizările obţinute de muncitori, contribuind astfel la antrenarea oamenilor muncii, la obţinerea de noi succese în producţie.

În cadrul emisiunilor culturale sînt popularizate rezultatele obţinute de formaţiile culturale, bibliotecile din întreprinderi, căminele culturale, gazetele de perete. Un loc de frunte îl ocupă de asemenea în cadrul emisiunilor acestui centru „Emisiunea de satiră şi umor", precum şi emisiunea „Ascultătorii ne semnalează că"...

Majoritatea brigăzilor artistice de agitaţie din oraşul Tg. Jiu sînt îndrumate de către colectivul de redacţie să prezinte programe bine închegate, care să reflecte aspecte de muncă din diferite întreprinderi.

Pentru stimularea fruntaşilor în producţie, a inovatorilor cum sînt, de pildă, Bobocescu Samoilă de la Fabrica de ţigarete, pentru muncitorii de la fabrica de produse refractare „Unirea" şi alţii, se transmit în cadrul emisiunilor locale, programe muzicale la cererea lor.

Ţinînd o legătură permanentă cu organele de partid şi de stat, colectivul de redacţie al centrului de radioficare Tg. Jiu reuşeşte să prezinte în emisiunile sale cele mai semnificative fapte din viaţa întreprinderilor şi instituţiilor din oraş. Colectivul de conducere al staţiei acordă o atenţie deosebită în special popularizării metodelor înaintate de muncă ale fruntaşilor în producţie, ajutînd în acest fel la creşterea producţiei şi productivităţii muncii, la reducerea preţului de cost.

De nenumărate ori au vorbit la microfon, împărtăşind din experienţa muncii lor, fruntaşi în producţie ca Olaru Ion, brigadier maşinist de la fabrica de ţigarete, Kintuan Vasile, maistrul secţiei croit de la fabrica de confecţii „T. Vladimirescu", sau fruntaşi ai recoltelor bogate ca Maloescu Grigore din întovărăşirea din comuna Băleşti şi alţii.

În emisiunile locale au fost oglindite pe larg succesele obţinute în campania agricolă de primăvară de către membrii gospodăriilor agricole, ţăranii muncitori întovărăşiţi şi cei cu gospodării individuale.

Apreciindu-se munca desfăşurată de comitetul de redacţie al centrului de radioficare din oraşul Tg. Jiu, de curînd i s-a înmînat steagul de centru fruntaş pe regiunea Craiova.

Experienţa centrului de radioficare din oraşul Tg. Jiu trebuie extinsă în toate centrele de radioficare din regiunea Craiova, pentru ca acestea să devină puternice mijloace de agitaţie şi de mobilizare a oamenilor muncii.

Corespondent
L. SOLOMON

Un înflăcărat tribun al revoluţiei

Astăzi, se împlinesc 70 de ani de la naşterea lui Iakov Mihailovici Sverdlov, unul din activiştii de seamă ai partidului comunist şi ai statului sovietic.

I. M. Sverdlov a trăit o viaţă plină de clocotitoare pasiune revoluţionară, de devotament fără margini faţă de cauza revoluţiei socialiste. El a intrat în istorie ca un minunat organizator al maselor. Talentul său organizatoric, minunatele sale calităţi de revoluţionar s-au format în decursul îndelungatei lupte revoluţionare în condiţiile cele mai grele ale dezvoltării revoluţiei ruse.

I. M. Sverdlov a păşit pe calea luptei la vîrsta de şaseşprezece ani. Din primii ani ai activităţii sale revoluţionare Sverdlov a devenit revoluţionar de profesie — om care s-a dedicat în întregime cauzei eliberării clasei muncitoare.

I. M. Sverdlov şi-a început activitatea sa revoluţionară la Nijni Novgorod. Aci el a condus cîteva cercuri marxiste ale tineretului muncitoresc, a organizat o tipografie secretă pentru tipărirea manifestelor revoluţionare, învăţîndu-i pe muncitori cum să lupte împotriva exploatatorilor. Avea 20 de ani cînd a fost trimis de partid în marele centru industrial din Ural în Ekaterinburg (azi Sverdlovsk). Aci el devine conducătorul organizaţiei bolşevice din Ural.

Repetatele arestări şi deportările nu au putut frînge spiritul bolşevic, voinţa de nezdruncinat a lui Sverdlov.

În 1912 la Conferinţa a 6-a de la Praga a Partidului a fost ales Comitetul Central bolşevic. În Comitetul Central au fost aleşi în lipsă, fiind în deportare, I. V. Stalin şi I. M. Sverdlov.

În anul 1913, Sverdlov a fost din nou arestat şi exilat în ţinutul Turuhan, dincolo de Cercul Polar de unde se întoarce la Petrograd abia după revoluţia din februarie 1917.

La Conferinţa a VII-a (din aprilie 1917) a bolşevicilor, I. M. Sverdlov a fost ales membru al Comitetului Central, apoi secretar al C.C. al Partidului.

La şedinţa din 16 octombrie 1917, a fost creat Centrul de partid pentru pregătirea insurecţiei armate în cadrul căruia a fost ales şi I. M. Sverdlov. În zilele revoluţiei Sverdlov se află la Smolnîi, statul major al revoluţiei, desfăşurînd o muncă uriaşă în rîndul maselor de muncitori.

După Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, I. M. Sverdlov a fost ales preşedinte al Comitetului Executiv Central al Sovietelor pe întreaga Rusie, în care muncă rămîne pînă la sfîrşitul vieţii sale.

Sub conducerea lui Lenin şi Stalin, I. M. Sverdlov a desfăşurat o muncă intensă în vederea consolidării puterii sovietice, construirii noii societăţi socialiste. Sverdlov a participat la elaborarea principalelor măsuri pentru întărirea capacităţii de apărare a Ţării Sovietice, de organizare şi călire a Armatei Roşii.

Sverdlov a fost model de intransigenţă bolşevică. El a luptat fără cruţare împotriva duşmanilor partidului şi poporului. I. M. Sverdlov s-a îngrijit permanent de întărirea organizaţiilor locale de partid. El s-a ocupat de asemenea de pregătirea ideologico-teoretică şi de călirea cadrelor de partid şi ale statului sovietic. Din iniţiativa lui a fost creată o şcoală de pregătire a cadrelor de partid, care a devenit mai tîrziu Universitatea comunistă „I. M. Sverdlov".

O mare contribuţie a adus Iakov Mihailovici Sverdlov la cauza educării şi unificării tineretului revoluţionar, la crearea Comsomolului. „Tineretul este ajutorul nostru credincios în prezent şi nădejdea noastră în viitor", a scris el. Sverdlov a fost iniţiatorul creării uneia din primele uniuni ale tineretului muncitoresc din Ekaterinburg. Din însărcinarea lui V. I. Lenin, I. Sverdlov a primit delegaţia prezidiului primului congres al Comsomolului. Pe baza indicaţiei lui Lenin, Sverdlov a întocmit scrisoarea C.C. al Partidului Comunist (bolşevic) pe întreaga Rusie către organizaţiile de partid cu privire la crearea Uniunii comuniste a tineretului. În această scrisoare se recomandă organizaţiilor locale de partid să sprijine prin toate mijloacele organizaţiile de tineret.

Iakov Mihailovici Sverdlov a crezut în victoria cauzei partidului, pentru care şi-a dat viaţa sa scurtă dar minunată. Cauza pentru care a luptat Sverdlov a învins. Poporul sovietic, sub conducerea Partidului Comunist, merge cu fermitate pe drumul construirii comunismului, cinstind memoria eminentului militant pentru cauza comunismului Iakov Mihailovici Sverdlov.

Plecarea spre patrie a unor delegaţi străini

Profesorul Ikuo Oyama, membru în Biroul Consiliului Mondial al Păcii, preşedintele Comitetului japonez pentru apărarea păcii, care a participat la Adunarea reprezentanţilor mişcării pentru apărarea păcii din R.P.R., a părăsit Capitala împreună cu soţia sa, Riu Oyama, membră în conducerea Federaţiei Femeilor Japoneze. La plecarea din Gara de Nord oaspeţii japonezi au fost salutaţi de Mircea Maliţa, membru în Comitetul Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P.R., Dida Mihalcea, secretară a Comitetului Femeilor Democrate, Pantazi Cristea, secretar al Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P.R. şi alţii.

Vineri dimineaţa au părăsit Capitala şi membrii delegaţiei chineze care au participat la adunarea reprezentanţilor mişcării pentru Apărarea Păcii din R.P.R., scriitorul Hu Chung-chih şi Chai Jung-chen, activist al Comitetului poporului chinez pentru apărarea păcii mondiale. La plecare, oaspeţii chinezi au fost salutaţi de Mihail Macavei, preşedinte de onoare al Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, ing. Oliviu Rusu, membru al Comitetului Naţional pentru apărarea păcii din R.P.R., scriitorul Eusebiu Camilar şi alţii.

De asemenea, a părăsit ţara, plecînd spre Budapesta, profesorul Karoly Polinszky, care a luat parte ca delegat al mişcării pentru pace din R.P. Ungară la Adunarea reprezentanţilor mişcării pentru apărarea păcii din R.P.R. Profesorul Karoly Polinszky a participat de asemenea şi la festivităţile de la Cluj cu prilejul aniversării a 10 ani de la înfiinţarea Universităţii „Bolyai". La plecarea din gara Cluj, el a fost salutat de acad. Raluca Ripan, membru al Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P.R., prof. Ladislau Banyai, rectorul Universităţii „Bolyai", de reprezentanţi ai Comitetului regional de luptă pentru pace Cluj şi alţii.

(Agerpres).

INFORMAŢIE

Vineri dimineaţa s-a înapoiat în Capitală, venind de la Odesa, profesorul Ion Păcuraru, medic oftalmolog, prorector al Institutului medico-farmaceutic din Cluj, care a participat la Conferinţa ştiinţifico-jubiliară consacrată aniversării eminentului om de ştiinţă V. P. Filatov.

A apărut în limbile rusă, romînă, franceză, germană, engleză şi spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democraţie populară!"

Bucureşti. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste şi muncitoreşti

Nr. 22 (343)

Cuprinde:

Articol de fond: O contribuţie importantă la cauza menţinerii şi întăririi păcii.

* * * Declaraţia guvernelor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi Republicii Populare Federative Iugoslavia.

* * * Semnarea Declaraţiei guvernelor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi Republicii Populare Federative Iugoslavia.

* * * Vizita delegaţiei guvernamentale sovietice în Iugoslavia.

Gh. Gheorghiu-Dej: În interesul consolidării păcii în Europa şi în lumea întreagă.

P. Jaroszewicz: Industria grea — baza construirii socialismului în Polonia.

Larbi Buhali: Lupta patrioţilor din Algeria împotriva regimului colonial.

Nguen Van Dung: Ce se petrece în Vietnamul de sud. *(Scrisoare din Saigon).*

Jan Marek: *Note politice:* 1. „Vampiri" deasupra Malayei; 2. Uneltirile mccarthiştilor în Franţa.

Michael Salter: Falsurile din Istambul.

De vînzare la toate librăriile, chioşcurile şi debitele O.C.L.—preţul 40 bani

Apele Cricovului nu mai ameninţă semănăturile!

Ani de-a rîndul, apele rîului Cricov se revărsau inundînd terenurile cultivate ale ţăranilor muncitori din comuna noastră. Anul trecut, noi am hotărît să punem stavilă apei, să schimbăm cursul rîului. Pentru asta trebuia realizată o îndiguire lată de vreo 8 m., pe o lungime de 500 m.

La apelul sfatului popular comunal au răspuns toţi cetăţenii comunei. Au venit tineri şi vîrstnici, fete şi femei, ca să participe la lucrările de îndiguire. Planul întocmit cu multă chibzuială de sfatul popular şi oamenii din sat, cu ajutorul specialiştilor, s-a dovedit a fi bun.

Şi astfel s-a început lucrarea canalului. Sute de cetăţeni cu căruţe, sape, lopeţi, cazmale şi tîrnăcoape au venit să-şi dea contribuţia. Printre aceştia se aflau şi ţăranii muncitori Tănase Rădulescu, Neagu Ion, deputatul Gheorghe C. Matei, Tudor Gheorghiţă şi alţii. Zilnic veneau să lucreze la îndiguire peste 500 de cetăţeni. Era un adevărat şantier. Şi pe acest şantier un loc de frunte l-au ocupat utemiştii şi tinerii. Unde lucrarea era mai grea, acolo erau şi ei. În cîntece şi veselie lucrau neobosiţi utemiştii Toma D. Neacşu, Raicu Marin, Sima Alexandru, Neagu Marin, Petre Catalin şi mulţi alţii ca ei.

Numai anul trecut au fost efectuate la executarea canalului peste 10.000 ore muncă voluntară, iar în acest an pentru terminarea lui s-au mai făcut peste 100 zile muncă. Acum rîul Cricov nu mai este un pericol. Furia lui este astăzi stăvilită. Cu fondurile din autoimpunere, vom termina şi uzina electrică care va da posibilitatea electrificării locuinţelor şi instituţiilor din comună. Amîndouă aceste lucrări vor contribui la dezvoltarea şi înflorirea tot mai mult a comunei.

MARIN BADEA
preşedintele sfatului popular Ciorani

Azi, între Tg.-Jiu şi Tismana

Pe aici, între Cerna care a rupt maluri înalte şi prăpăstioase şi Jiul năbădăios, se întind păduri de fagi. Unele mai au poteci străbătute în zile lungi de vară de picior de om. Altele n-au nici astfel de poteci. Fagii aceştia sînt înalţi, groşi, tineri şi bătrîni, crescuţi toţi într-o învălmăşeală puternică. Pe fagii cei cu sute de ani de viaţă, bătrîneţea îi culcă la pămînt, unde putrezesc. În locul lor răsar alţii, tineri. Păduri puternice! La Boroşteni, spre toamnă, vine ursul şi mănîncă porumb chiar din ograda omului. Pe gurile cîtorva ape: Bistriţa, Suşiţa, Bistricioara sînt şi cîteva exploatări forestiere. A pătruns omul! Dar greu. Şi ce faci cînd tai copaci, dar n-ai cum să-i transporţi, aşa întregi şi puternici cum sînt? Îi prefaci în lemne de foc. Dar şi aşa sînt greu de transportat. De la Gureni au pornit într-o zi trei autocamioane încărcate cu „metri". Ploua. Hurducîndu-se din toate încheieturile, maşinile mergeau încet, trecînd cu teamă peste gropi. La un podeţ un cauciuc de la prima maşină se sparge. Celelalte două se opresc în spate. N-au pe unde trece. Trei maşini stau în drum. La gară la Tg. Jiu un magaziner aşteaptă lemnele dinspre Gureni. Nu mai vin. Trebuie să dea drumul la vagon — încurcă circulaţia. Lemnele vor sosi la noapte, ude.

Asemenea întîmplări se mai petrec încă. În curînd însă ele vor fi o simplă amintire.

Iată: de curînd s-a hotărît construirea unei căi ferate forestiere. Parcă o şi vezi. O magistrală de oţel ce şerpuieşte la poalele masivului împădurit. Pe aceste şine vor alerga trenuri încărcate cu lemne de foc, lemne de construcţie, cherestea, lemne pentru mine. De la Gureni vor pleca lemne fasonate şi se vor opri direct la Petroşani, la gura minei. Nu în 5-6 zile, o săptămînă sau chiar două, ci într-o singură zi. Hunedoara nu va mai cere lemne pentru construcţiile sale tocmai de la Reghin. De aci, de lîngă ea, de la Tismana, va sosi primul transport; cinci, zece, cincisprezece, douăzeci de vagoane. Lemnele de foc nu vor mai putrezi prin parchete, iar paltinul, frasinul şi alte specii de lemn fin vor ajunge uşor la Tg. Jiu, unde un nou combinat le va transforma în mobilă de calitate superioară.

Sute de mii de metri cubi de lemn vor fi exploataţi anual, îmbogăţind economia ţării. Ei vor fi folosiţi la ridicarea de noi construcţii, pentru dezvoltarea industriei, pentru ridicarea nivelului de trai. Pe aceleaşi şine noi ale magistralei vor circula şi trenuri de persoane. Localnicii vor avea mult folos. Cultivatorii de zarzavat din Corneşti şi Ceauru vor aduce la Petroşani legume în lăzi, proaspete şi nehurducate de gropile drumului. La Peştişani a luat fiinţă acum cîtva timp întovărăşirea zootehnică „Albina". Cît de mult se va dezvolta această întovărăşire, cînd membrii ei, datorită noului mijloc de transport, îşi vor duce mărfurile la oraş!

★

Constructorii au sosit în luna ianuarie. Vagoanele au fost descărcate, iar primele maşini au fost pornite şi trimise pe „traseu". În Tg. Jiu a fost instalată direcţiunea complexului de cale ferată Tg Jiu-Tismana. Aici şi-a început lucrările nucleul conducător al viitorului şantier un grup de tehnicieni, maiştri şi ingineri, dintre care mulţi sînt membri de partid. Ei vor fi aceia sub a căror îndrumare tineri entuziaşti vor da viaţă planului magistralei de oţel.

În cîteva zile de la sosire, oamenii vechi ai şantierului, obişnuiţi cu lucrări de cale ferată, s-au răspîndit pe „traseu". Draglinele şi screperele au fost primele maşini care au început să răscolească pămîntul acoperit cu zăpadă.

În zilele cînd pe noul şantier se făceau primele pregătiri pentru începerea lucrărilor, în multe colţuri ale patriei, în întreprinderi, cămine, 'n faţa sfaturilor populare şi mai apoi în adunările de U.T.M., tinerii au prins să discute şi să ceară să lucreze la noile construcţii.

Şi astfel tinerii au început să vină. A luat fiinţă şantierul naţional al tineretului. Brigadierii sînt acum sute. Şi mai vin. Faptele lor entuziaste sînt deja numeroase. Unele din ele au rămas ca petrecute ieri, alaltăieri. De fapt, n-au trecut decît vreo cîteva săptămîni de cînd, la sectorul Suşiţa, primele brigăzi au ridicat primii metri de terasament. A fost cam aşa..

...Ploaia se oprise de cu noapte. Masa norilor spartă prin multe locuri, era împinsă, strînsă, învîrtită de un vînt puternic. A mai dat o burniţă, s-au mai scuturat nişte nori cu ninsoare şi apoi totul s-a luminat.

În faţa cantinei unde-şi băuseră cafeaua, brigadierii s-au încolonat. „Să cîntăm, să se ştie că am plecat la lucru!"

Pe la ora prînzului tinerii îşi anunţau normele îndeplinite.

— Hei, dar mai avem cîteva ore de lucru, ce facem?

— Ce vrei să facem, mai facem încă o normă, vine 1 Mai!

Spre seară, din marginea drumului, ochii puteau cuprinde pînă spre zăvoi o limbă de pămînt cu muchii paralele: era terasamentul, care, tăind pieziş cîteva tarlale, se îndrepta spre munţi.

Mai tîrziu, cînd s-au adunat în dormitoare, tinerii au prins să discute cu duh despre construcţie. Tot atunci au început a se cunoaşte.

Într-un dormitor:

— Comandantul brigăzii noastre e Mihai Crăciun din Timişoara.. E băiat cu carte — a făcut şcoala profesională.

— Lasă că nici al nostru nu e mai pre jos. Noi avem în brigadă pe unul care e lucrat ca maşinist tocmai la teatrul din Ploeşti. Îl chiamă Duţu.

— Ia nu vă mai făliţi atîta, fraţilor. Mai bine să ne povestească Bader cum a venit aici.

— Cum?

Puţin cam încurcat, Bader le dă răspunsul.

— Eram secretar de organizaţie U.T.M. la noi, în Oraviţa, şi cînd am discutat despre şantier am cerut să vin şi eu aici. Acum sîntem patru în brigadă. Nu sîntem toată organizaţia, dar în orice caz, o reprezentăm.

Iată deci ce fel de tineri au venit pe şantier. Dar aceştia sînt primii. Pe şantier sosesc în fiecare zi alţi şi alţi tineri pătrunşi de un entuziasm creator. Despre dorinţa de a fi de folos patriei dragi, despre entuziasmul în muncă al tinerilor există o mărturie chiar aici, aproape de noul şantier. La Bumbeşti-Livezeni, conduşi de comunişti, tinerii brigadieri au dat dovadă de eroism construind o cale ferată într-un timp record.

Pentru tinerii care vor mai veni, la sectoare se fac încă pregătiri. La Suşiţa grupul social este de acum gata. Dormitoarele largi au şi primit oaspeţi. Cantina cu temelia de piatră poate fi şi o frumoasă sală de spectacole.

În cotul Bistriţei lîngă Gureni, se ridică un alt grup social. Te uiţi şi vezi o colină cu pajiştea verde, catifelată. Din trei părţi o înconjoară masivul păduros, iar spre lunca Bistriţei foşnesc plopii. Aici pe colină, în fiecare zi, brigadierii se adună în careu. Cînd se înalţă drapelul pe pavilion, se arată care brigadă este fruntaşă. De obicei sînt mai multe.

Bineînţeles că munca pe şantier nu este uşoară. Muncitorii şantierului umblă acum cînd vremea este capricioasă încă prin lapoviţă şi ploaie. Cîte unii se necăjesc, dar nu se lasă pînă nu fac postamentul grupului electrogen, sau pînă nu ridică scheletul viitorului atelier. „Ce, o să mă topească amărîta de ploaie?" Cînd se va trece la instalarea liniei va fi mult de săpat la dîmburi, iar acolo unde se vor instala poduri, va fi mult de luptat cu furia apelor. Iată deci că va fi greu, dar tocmai astfel de muncă îi place tineretului. De o parte sînt greutăţile, dar de cealaltă parte, mult mai puternică, este tinereţea.

— Tinereţea sparge munţii în pumni, cum zice un cîntec — îi spunea tovarăşul Vasiliu, şeful şantierului, unui maistru de sector. Mi-aduc aminte de Bumbeşti...

Şi inginerul acesta înalt, voinic, ce te priveşte prin ochelari, povesteşte totdeauna cu plăcere despre vechile şantiere naţionale. Cînd cineva l-a întrebat dacă linia ferată va fi gata la termenul cuvenit, ochii i-au sclipit brusc.

— Eu ştiu ce poate tineretul. Iar aici avem cadre bune de conducere. Uite, inginerul Rădulescu, şeful sectorului de la Jiu-Suşiţa şi-a şi organizat locul de muncă. Sub conducerea lui şi a altor comunişti ca el, tineretul va şti să muncească bine. Eu de acum văd calea ferată!

După fiecare zi de muncă vor veni serile de tabără. Pe sectorul de la Gureni vor avea loc serbări şi focuri de tabără. De fapt au şi început: o reuniune tovărăşească, un mic festival, o horă pe terenul de fotbal, amintiri povestite. În sala de spectacole de la sectorul II, echipele artistice compuse din tineret se vor întrece în măiestrie. Iar în privinţa sportului, nu se poate preciza de pe acum dacă echipa de fotbal a brigadierilor de la sectorul Bistriţa va învinge echipa reprezentativă a comunei Peştişani. Ce se ştie, e că acest meci va avea loc. Şi apoi vor veni excursiile.

Tinerii vor vizita pădurile cărora ei le vor deschide un alt viitor, vor cunoaşte mai bine istoria patriei cercetînd vechile monumente de la Tismana, se vor opri miraţi în faţa uriaşului castan în vîrstă de 500 ani din comuna Topeşti, şi vor admira priveliştile din defileul Jiului.

Numeroşi tineri au mai cerut să vină pe şantier. Peste cîteva zile, din locurile lor îndepărtate, ei vor sosi aici. Mulţi se vor uita de-a lungul ţăruşilor înfipţi în pămînt şi îşi vor închipui cum se vor transforma aceste locuri în următoarele luni de muncă. Şi tot curînd, munca acestor tineri va fi încununată de rod.

V. CONSTANTINESCU

Plecarea delegației guvernamentale sovietice din Belgrad

BELGRAD 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 iunie a plecat din Belgrad delegația guvernamentală sovietică alcătuită din — N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. (conducătorul delegației), N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., D. T. Șepilov, președintele comisiei pentru Afaceri Externe a Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S., membru în C.C. al P.C.U.S. și redactor-șef al ziarului „Pravda", A. A. Gromiko, prim-loctiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., P. N. Kumikin, loctiitor al ministrului Comerțului Exterior al U.R.S.S.

Pe aeroportul Zemun delegația guvernamentală sovietică a fost condusă de I. Broz-Tito, președintele R.P.F.I., M. Pijade, președintele Skupșcinei Populare Federative, E. Kardelj, A. Rankovici, S. Vukmanovici-Tempo, R. Ciolakovici, vicepreședinți ai Vecei Federative Executive, C. Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe, J. Veselinov, președintele Vecei Executive a Serbiei, M. Todorovici, membru al Vecei Federative Executive, V. Zekovici, secretar al Vecei Federative Executive, V. Vlahovici, președintele Comitetului pentru politică externă a Skupșcinei populare federative a R.P.F.I., V. Miciunovici, H. Brkici, secretari de stat adjuncți pentru Afacerile Externe, M. Minici, președintele Comitetului Popular orășenesc al orașului Belgrad, D. Ioikici, secretar al Comitetului orășenesc din Belgrad a Uniunii comuniștilor din Iugoslavia și alții.

Delegația guvernamentală sovietică a fost de asemenea condusă de V. A. Valkov, ambasadorul U.R.S.S. în Iugoslavia și de funcționari superiori ai ambasadei sovietice la Belgrad, șefi ai ambasadelor și misiunilor acreditați la Belgrad.

Aeroportul era pavoazat cu drapele de stat ale U.R.S.S. și R.P.F.I. A fost aliniată o gardă de onoare și s-au executat imnurile de stat ale Uniunii Sovietice și Iugoslaviei.

Recepția oferită de ambasadorul U.R.S.S. în Iugoslavia

BELGRAD 3 (Agerpres). — TASS transmite:

La 2 iunie V. A. Valkov, ambasadorul U.R.S.S. în Iugoslavia, a oferit o mare recepție cu prilejul vizitei la Belgrad a delegației guvernamentale sovietice

La recepție a luat parte întreaga delegație guvernamentală a Iugoslaviei care a participat la tratativele cu delegația guvernamentală a U.R.S.S.: I. Broz-Tito, președintele R. P. F. I., conducătorul delegației; E. Kardelj, A. Rankovici, S. Vukmanovici-Tempo — vicepreședinți ai Vecei Federative executive; C. Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe; M. Todorovici, membru al Vecei Federative Executive, și V. Miciunovici, secretar de stat adjunct pentru Afacerile Externe; M. Pijade, președintele Skupșcinei Populare Federative; F. Leskosek, membru al Vecei Federative Executive; D. Șalaj, președintele Consiliului Central al Uniunii Sindicatelor; J. Veselinov, președintele Vecei Executive a Serbiei; V. Simici, vicepreședinte al Skupșcinei Populare Federative; S. Kosanovici, membru al Vecei Federative Executive; V. Zekovici, secretar al Vecei Federative Executive; M. Minici, președintele Comitetului popular orășenesc al orașului Belgrad; V. Zecivici, președintele Vecei Federative a Skupșcinei; O Karabegovici, membru al Vecei Federative Executive; M. Popovici, președintele Comitetului pentru economia națională al Vecei Federative a Skupșcinei; V. Vlahovici, președintele Comitetului pentru politică externă al Skupșcinei Federative; O. Petrovici, vicepreședinte al Skupșcinei populare a Serbiei; I. Gosnjak, secretar de stat pentru problemele apărării populare; S. Stefanovici, secretar de stat pentru Afacerile Interne al R.P.F.I.; N. Bujinovici, secretar de stat pentru problemele conducerii sociale și bugetului; S. Pritka și H. Brkici, loctiitori ai secretarului de stat pentru Afacerile Externe; O. Kreacici și V.Nikolici, loctiitori ai secretarului de stat pentru problemele apărării populare; I. Vilfan, secretar general al președintelui R.P.F.I.; D. Vidici, ambasadorul R.P.F.I. în U.R.S.S.; A. Belici, președintele Academiei de Științe a Serbiei; Z. Ulepici, comandantul forțelor militare aeriene, generali ai armatei iugoslave, oameni de știință, cultură și artă și alții.

Din partea sovietică la recepție au luat parte: N. S. Hrușciov, conducătorul delegației guvernamentale sovietice, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și prim secretar al C.C. al P.C.U.S.; N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; D. T. Șepilov, președintele Comisiei pentru Afacerile Externe a Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S., membru în C.C. al P.C.U.S. și redactor șef al ziarului „Pravda"; A. A. Gromiko, prim-loctiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. și P. N. Kumikin, loctiitor al ministrului Comerțului Exterior, experții și consilierii delegației guvernamentale sovietice, precum și funcționari superiori ai ambasadei U.R.S.S. în Iugoslavia.

La recepție au luat parte șefii ambasadelor și misiunilor acreditați la Belgrad, precum și reprezentanți ai presei iugoslave, sovietice și străine.

În cinstea oaspeților a avut loc un mare concert la care și-au dat concursul reprezentanți de seamă ai artei sovietice: E. Clavdar, artistă a poporului din U.R.S.S., I. Petrov și P. Lisițian, artiști ai poporului din R.S.F.S.R., R. Strucikova și A. Lapauri, soliști ai baletului Teatrului Mare al U.R.S.S., precum și ansamblul de dansuri al corului „Piatnițki".

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă deosebit de caldă și prietenească.

Ecouri în străinătate
ale Declarației guvernelor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Populare Federative Iugoslavia

Iugoslavia

BELGRAD 3 (Agerpres). — TASS transmite: Toate ziarele iugoslave din 3 iunie publică în primele pagini textul Declarației guvernelor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Populare Federative Iugoslavia. Ziarul „Borba" își consacră articolul de fond acestui eveniment.

Toate ziarele publică fotografii înfățișînd semnarea Declarației, precum și ample dări de seamă consacrate semnării acestui document și care subliniază marea lui însemnătate pentru cele două țări și pentru cauza păcii în întreaga lume.

R. P. Polonă

VARȘOVIA 3 (Agerpres). — P.A.P. transmite: Toate ziarele centrale poloneze au publicat la 3 iunie Declarația guvernelor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Populare Federative Iugoslavia.

Intr-un articol intitulat „Un pas important", ziarul „Trybuna Ludu" scrie:

Declarația sovieto-iugoslavă arată în primul rînd în mod grăitor că metoda tratativelor constituie calea care duce direct spre rezolvarea pașnică a problemelor internaționale.

Relevînd frăția de arme sovieto-iugoslavă din timpul războiului împotriva cotropitorilor fasciști, Declarația exprimă năzuința comună și sinceră spre dezvoltarea continuă a colaborării în toate domeniile dintre U.R.S.S. și Republica Populară Federativă Iugoslavia, pe baza principiilor egalității și reciprocității, în interesul păcii și socialismului.

Declarația sovieto-iugoslavă, subliniază „Trybuna Ludu", aduce o uriașă contribuție pozitivă la cauza slăbirii încordării internaționale, cauză scumpă milioanelor de oameni din întreaga lume.

Franța

PARIS 3 (Agerpres). — TASS transmite: Rezultatele tratativelor sovieto-iugoslave se află pe primul plan al comentariilor presei pariziene. Ziarele au publicat textul integral sau o expunere foarte amănunțită a Declarației guvernelor U.R.S.S. și R.P.F.I., subliniind că rezultatele tratativelor sînt de natură să exercite o foarte mare înrîurire asupra dezvoltării ulterioare a evenimentelor internaționale. Comentariile presei burgheze oglindesc nemulțumirea stîrnită de încheierea cu succes a tratativelor sovieto-iugoslave în acele cercuri ale țărilor occidentale care nu sînt interesate într-o adevărată întărire a prieteniei între popoare.

Ziarul „Le Figaro" scrie că guvernele celor trei puteri apusene doresc să fie informate de urgență asupra tratativelor sovieto-iugoslave și că în acest scop ele și-au convocat ambasadorii din Belgrad.

Ziarul „Combat" a publicat un articol în care scrie: „Încă înainte de încheierea tratativelor ruso-iugoslave se putea afirma că ele vor constitui un punct de cotitură în politica europeană, ca să nu zicem mondială".

După părerea ziarului „Le Parisien Libere", Declarația comună este o dovadă a unei „înțelegeri de principiu" asupra necesității de a se depune eforturi pentru slăbirea încordării internaționale.

În articolul său de fond consacrat rezultatelor tratativelor sovieto-iugoslave, ziarul „L'Aurore" este nevoit să recunoască că în ansamblu întîlnirea a fost încununată de succes.

Ziarul „Franc Tireur" a publicat un amplu articol consacrat Declarației. Ziarul subliniază că Declarația comună „statornicește împăcarea" dintre U.R.S.S. și Iugoslavia și indică o „vădită apropiere între ele în domeniul politicii internaționale". „Franc Tireur" recunoaște că acest rezultat nu poate să fie decît îmbucurător, deoarece el contribuie la întărirea păcii în Europa.

Ziarul „L'Humanité" subliniază că rezultatele tratativelor de la Belgrad care au luat sfîrșit nu pot decît să bucure pe partizanii păcii, pe oamenii de bună credință care cred cu fermitate în posibilitatea stabilirii între toate statele, fără excepție, a unor relații trainice bazate pe respectarea reciprocă a drepturilor și pe avantaje reciproce.

Pe de altă parte, scrie ziarul, aceste rezultate vor stîrni furie și nemulțumire în rîndurile adepților politicii „de pe poziții de forță" care au vrut să transforme Iugoslavia într-un „butoi de pulbere" în Balcani și au fost aproape de realizarea acestui scop. Politica pașnică a Uniunii Sovietice a repurtat încă un succes răsunător.

Încheierea cu succes a tratativelor de la Belgrad, scrie ziarul, intensifică năzuința spre unitate, care însuflețește lupta pentru pace. Acest succes a fost realizat într-un moment hotărîtor pentru relațiile internaționale, cu cîteva săptămîni înainte de conferința celor patru puteri, cînd există posibilități pentru soluționarea pașnică a problemelor asiatice, cînd pe ordinea de zi figurează problema folosirii pașnice a energiei atomice. În toate aceste probleme, ca și în problema Germaniei, tratativele de la Belgrad au dovedit năzuința de a se păși înainte în interesele binelui popoarelor și menținerii păcii.

Anglia

LONDRA 3 (Agerpres). — TASS transmite: Toate ziarele engleze publică la loc de frunte știrea încheierii tratativelor sovieto-iugoslave. „Times" consacră rezultatelor tratativelor un articol redacțional. „New Cronicle" și „Daily Mail" publică articole ale observatorilor lor în legătură cu această temă. Din comentarii reiese iritarea în legătură cu încheierea cu succes a tratativelor sovieto-iugoslave.

Declarînd că „adevăratele consecințe ale tratativelor care au avut loc săptămîna aceasta la Belgrad, nu se vor vădi dintr-o dată", „Times" scrie însă că în ultima instanță călătoria delegației guvernului U.R.S.S. la Belgrad „poate avea consecințe importante nu numai pentru Iugoslavia și Rusia, ci și pentru toate țările Europei răsăritene".

La Ministerul Afacerilor Externe al Angliei s-a refuzat în seara zilei de 2 iunie să se comenteze Declarația sovieto-iugoslavă pînă cînd ea nu va fi amănunțit studiată

S. U. A.

NEW YORK 3 (Agerpres). — TASS transmite: Toate ziarele de dimineață consacră un spațiu important Declarației guvernelor U.R.S.S. și R.P.F.I., semnată la 2 iunie la Belgrad. Ziarul „New York Times" reproduce textul Declarației. Știrile corespondenților de la Washington ai ziarelor, care cuprind ecouri ale încheierii tratativelor sovieto-iugoslave, dovedesc nemulțumirea anumitor cercuri din S.U.A. nu numai în legătură cu rezultatele tratativelor sovieto-iugoslave, ci și cu însăși faptul că ele au avut loc.

Exprimînd diferite bănuieli și presupuneri în legătură cu însemnătatea tratativelor și influența pe care acestea o vor exercita asupra situației internaționale, corespondenții și observatorii dezvăluie tendința diplomației americane de a nu considera Iugoslavia ca un factor de sine stătător și independent pe arena internațională, ci ca un stat care ar fi obligat să urmeze conducerea politicii externe americane.

În diferitele comentarii ale presei se întrevăd amenințările prost camuflate și aluziile la posibilitatea unor represiuni economice din partea S.U.A. În legătură cu rechemarea la Washington a ambasadorului S.U.A. la Belgrad de către Departamentul de stat „pentru un raport", cîteva ziare se pronunță pentru ducerea într-un viitor apropiat a unor tratative între S.U.A., Anglia și Franța — pe de o parte și Iugoslavia — pe de altă parte.

După cum anunță corespondentul din Washington al agenției Associated Press, reprezentantul Departamentului de Stat s-a abținut de la comentarii, „declarînd că este nevoie de timp pentru studierea declarației și primirea unor știri oficiale de la diplomații americani care se află la fața locului".

Corespondentul din Washington al agenției Reuter transmite că „declarația comună iugoslavo-sovietică în apărarea drepturilor Chinei comuniste asupra Formozei și a primirii ei în Organizația Națiunilor Unite a stîrnit uimire și o oarecare dezamăgire în cercurile oficiale din Washington și în Congres".

Corespondentul menționează în continuare că în Congres se observă o puternică înclinare de a exercita presiuni asupra Iugoslaviei.

Senatorul Homer Capehart, membru al Comisiei senatoriale pentru afacerile externe, (republican, statul Indiana) a declarat că Declarația „nu poate servi la relațiile dintre Tito și Statele Unite".

Observatorul agenției Associated Press, William Ryan se plînge că declarația „sprijină poziția comuniștilor sovietici și a comuniștilor din lumea întreagă atît în problema Germaniei cît și a Chinei".

Despre vizita în U.R.S.S. a delegației lucrătorilor din agricultura S.U.A.

WASHINGTON 3 (Agerpres). — TASS transmite: Departamentul de stat și Ministerul Agriculturii al S.U.A. au anunțat că în perioada dintre 15 iulie și 15 august Uniunea Sovietică va fi vizitată de o delegație a lucrătorilor din agricultura S.U.A. alcătuită din 12 persoane.

Intr-o declarație comună a Departamentului de stat și a Ministerului Agriculturii se spune că „delegația americană va reprezenta larg agricultura americană. Din această delegație vor face parte oameni cunoscuți în rîndurile fermierilor și în cercurile de cercetări științifice în domeniul agriculturii".

În declarație se arată că s-a cerut organizațiilor naționale de fermieri, colegiului din statul Iowa și altor colegii să facă propuneri de membri care să facă parte din delegație. Alegerea definitivă se va face de către un grup neoficial de reprezentanți ai vieții publice care urmează să fie numit de secretarul de stat și de ministrul Agriculturii. De pe acum, se subliniază în declarație, cîteva sute de persoane și-au exprimat dorința de a lua parte la această călătorie. În continuare, în declarație se spune că întrucît călătoria delegației agricole americane în Uniunea Sovietică „va fi neoficială, cheltuielile de drum nu vor fi suportate de guvernul S.U.A.".

Tratativele sovieto-japoneze

LONDRA 3 (Agerpres). — TASS transmite: În conformitate cu înțelegerea realizată înainte între guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Japoniei, la 1 iunie 1955 au început la Londra tratativele între reprezentantul U.R.S.S., I. A. Malik, și reprezentantul Japoniei, Siuniți Matumoto, cu privire la normalizarea relațiilor sovieto-japoneze.

La 3 iunie a avut loc în clădirea Ambasadei U.R.S.S. o ședință a reprezentanților sovietic și japonez, la care s-au rostit cuvîntări de salut. S-a căzut de asemenea de acord asupra ordinei lucrărilor.

Sosirea la Sofia a delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice

SOFIA 3 (Agerpres). — A.T.B. transmite: Venind din Belgrad, la 3 iunie a sosit la Sofia, în vizită oficială de prietenie în urma invitației guvernului bulgar și a Comitetului Central al Partidului Comunist din Bulgaria, delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice, alcătuită din tovarășii N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin, A. I. Mikoian.

Pe aeroportul central din Sofia delegația a fost întîmpinată de Vîlko Cervenkov, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, Gheorghi Damianov, președintele Prezidiului Adunării Populare, Raiko Damianov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Todor Jivkov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Bulgaria, Gheorghi Țankov, Encio Staikov, membri ai Biroului politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, generalul de armată Ivan Mihailov, Todor Prahov, președintele Consiliului Central al sindicatelor din Bulgaria, generalul de armată Petăr Pancevski, Atanas Dimitrov, Dancio Dimitrov, Demir Ianev, Dimo Dicev, Kimon Gheerghiev, Kiril Lazarov, Marin Grașnov, Mincio Neicev, Pelo Pelovski, dr. Petar Kolarov, Radi Naidenov, Rusi Hristozov, Stanko Todorov, Stoian Toncev, Tano Țolov, Țola Dragoiceva, membri ai Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria și alte personalități oficiale.

Delegația guvernamentală sovietică a fost întîmpinată de ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Populară Bulgaria, I. K. Prihodov și membrii ambasadei sovietice.

Pe aerodrom au mai fost de față șefii tuturor ambasadelor acreditați la Sofia. Aerodromul era pavoazat cu steagurile de stat ale U.R.S.S. și Republicii Populare Bulgaria.

A fost aliniată o gardă de onoare. Muzica militară a executat imnurile de stat ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Bulgaria.

De pe aerodrom delegația guvernamentală sovietică a plecat la Sofia unde în piața „9 Septembrie" a avut loc un miting la care au participat 200.000 de oameni ai muncii.

La miting au luat cuvîntul Vîlkov Cervenkov, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, care în numele poporului bulgar a salutat călduros pe membrii delegației guvernamentale sovietice

În numele Comitetului Central al P.C.U.S., al Consiliului de Miniștri și al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a luat cuvîntul N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S.

★

Pretutindeni oamenii muncii din capitala bulgară au întîmpinat delegația guvernamentală sovietică cu ovații furtunoase și aclamații de salut în cinstea prieteniei bulgaro-sovietice de nezdruncinat, în cinstea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în cinstea guvernului sovietic și poporului sovietic.

Cuvîntarea tovarășului Vîlko Cervenkov

SOFIA 3 (Agerpres). — ATB transmite cuvîntarea rostită de tovarășul Vîlko Cervenkov, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, la marele miting al oamenilor muncii din Sofia, care a avut loc cu prilejul sosirii lui N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin și A. I. Mikoian.

Cetățeni și cetățene ai Sofiei!

Tovarăși!

O mare bucurie umple inimile noastre: pe pămîntul nostru scump, printre noi, se află cei mai scumpi oaspeți: primul secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, tovarășul Hrușciov **(aplauze furtunoase, urale puternice, se scandează „P.C.U.S., P.C.U.S.")**, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, tovarășul Bulganin **(aplauze furtunoase, urale puternice, se scandează „Prietenie veșnică", „Prietenie veșnică")**, primul vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, tovarășul Mikoian **(aplauze furtunoase și urale)**.

Îngăduiți-mi ca în numele Prezidiului Adunării Populare, al guvernului, al Comitetului Central al Partidului Comunist din Bulgaria, al Consiliului Național al Frontului Patriei, în numele vostru și în numele întregului popor bulgar să spun din toată inima scumpilor noștri oaspeți de seamă „Bun sosit!" **(aplauze furtunoase, urale puternice și prelungite, se scandează „Bun sosit!" „Prietenie veșnică")** și prin ei să transmit un înflăcărat și frățesc salut marelui popor sovietic, gloriosului și înțeleptului său partid comunist, guvernului său a căror politică consecventă de pace are un puternic ecou și se bucură de sprijinul oamenilor muncii din întreaga lume **(aplauze furtunoase, urale puternice)**.

Vizita tovarășilor Hrușciov, Bulganin și Mikoian în țara noastră înseamnă pentru ea o mare cinste și bucurie și este o expresie grăitoare a frăției de nezdruncinat **(aplauze furtunoase și prelungite, se scandează „Prietenie veșnică!", „Prietenie veșnică")**, care leagă pe vecie poporul sovietic și poporul nostru, o expresie grăitoare a comunității și unității intereselor și scopurilor noastre, a năzuinței noastre comune de a menține și întări pacea **(aplauze furtunoase, prelungite, urale puternice)**.

Nemărginită este recunoștința noastră față de Uniunea Sovietică și popoarele sovietice, a căror armată vitează ne-a eliberat cu zece ani în urmă de sub jugul hitlerist, cu al căror ajutor permanent și dezinteresat noi transformăm țara noastră din punct de vedere economic și politic, o industrializăm, reorganizăm agricultura, dezvoltăm forțele ei de producție și relațiile sociale sub steagul lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, în drum spre socialism **(aplauze furtunoase, prelungite)**. Cu profundă emoție și cu o mulțumire izvorînd din adîncul inimii își exprimă astăzi poporul nostru această recunoștință cu prilejul vizitei prietenești făcută în patria noastră de tovarășii Hrușciov, Bulganin și Mikoian. Sîntem bucuroși să felicităm delegația guvernamentală sovietică care a participat la tratativele de la Belgrad și care a semnat Declarația guvernelor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Populare Federative Iugoslavia, pentru contribuția valoroasă adusă cauzei păcii pe care o reprezintă fără îndoială aceste tratative și Declarația semnată.

Scumpi oaspeți, vă salut încă odată cu „Bun sosit!" **(aplauze furtunoase prelungite și urale puternice)**.

Trăiască marea Uniune Sovietică și politica ei consecventă de pace **(aplauze furtunoase prelungite, urale puternice)**.

Trăiască pacea! **(Aplauze furtunoase, prelungite)**.

Cuvîntarea tovarășului N. S. Hrușciov

SOFIA 3 (Agerpres). — A.T.B. transmite cuvîntarea rostită de tovarășul N. S. Hrușciov la mitingul de la sosirea la Sofia, la 3 iunie 1955.

Dragă tovarășe Cervenkov!

Dragi tovarăși conducători ai Partidului Comunist din Bulgaria și ai guvernului Republicii Populare Bulgaria!

Dragi tovarăși oameni ai muncii din Republica Populară Bulgaria!

Îngăduiți-mi ca în numele Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. să vă transmit salutul nostru cald și cordial! **(Aplauze furtunoase, prelungite. Răsună urale)**.

Sîntem bucuroși să transmitem poporului bulgar salutul frățesc și cele mai bune urări din partea popoarelor Uniunii Sovietice. **(Aplauze prelungite)**.

Tovarășul Cervenkov și alți conducători ai Partidului Comunist și ai guvernului Bulgariei ne-au invitat nu odată să vizităm țara voastră. Am promis că vom face aceasta cu prima ocazie. Aflîndu-ne în apropiere de Bulgaria, am răspuns cu multă bucurie acestei invitații.

Popoarele Uniunii Sovietice și Bulgariei sînt strîns legate prin prietenia de veacuri și prin lupta comună pentru libertatea și independența lor. Această prietenie și colaborare strînsă între popoarele noastre s-a întărit și mai mult după zdrobirea cotropitorilor fasciști. Noi constatăm cu multă satisfacție că prietenia popoarelor noastre se dezvoltă și se întărește pentru binele popoarelor țărilor noastre, în interesul întăririi lagărului păcii, democrației și socialismului.

Oamenii sovietici se bucură sincer de toate succesele realizate de poporul bulgar sub conducerea gloriosului Partid Comunist din Bulgaria. După răsturnarea jugului fascist și lichidarea regimului exploatator oamenii muncii din Bulgaria merg cu încredere pe calea construirii societății socialiste, apărînd consecvent cauza păcii și securității generale.

An de an se întărește și se dezvoltă Republica Populară Bulgaria, economia ei cunoaște un avînt continuu, se dezvoltă cultura ei națională.

Poporul sovietic urează din toată inima muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, întregului popor bulgar noi succese în construirea vieții noi, socialiste, urează sincer întărirea sub toate aspectele, dezvoltarea și înflorirea Bulgariei democrat-populare.

Am venit la dumneavoastră din Belgrad unde am dus tratative cu conducătorii Iugoslaviei. Aceste tratative s-au desfășurat într-un spirit de prietenie și înțelegere reciprocă și s-au încheiat cu succes prin semnarea Declarației comune a guvernelor Uniunii Sovietice și Iugoslaviei. În cursul tratativelor s-a vădit năzuința sinceră a guvernelor celor două țări spre dezvoltarea continuă a colaborării multilaterale dintre Iugoslavia și Uniunea Sovietică, ceea ce corespunde pe deplin intereselor celor două țări, intereselor celorlalte popoare, intereselor cauzei păcii și socialismului.

Ca urmare a tratativelor sovieto-iugoslave s-a pus capăt perioadei cînd bunele relații între țările noastre au fost tulburate. Este absolut limpede că această tulburare a relațiilor convenea numai forțelor reacțiunii și agresiunii imperialiste, care încearcă să împingă popoarele unul împotriva altuia, să semene între ele discordie și vrajbă pentru a-și duce mai ușor la îndeplinire planurile lor antipopulare, perfide.

Astăzi putem spune că acum este deschisă calea pentru stabilirea și dezvoltarea relațiilor de prietenie între Uniunea Sovietică și toate țările de democrație populară, cu Republica Populară Federativă Iugoslavia.

În timpul șederii în Iugoslavia am stat de vorbă cu conducătorii guvernului și Uniunii comuniștilor din Iugoslavia, cu președintele Republicii Iugoslave, tovarășul Tito. Am vizitat multe regiuni ale țării, am stat de vorbă cu oamenii muncii și am văzut că în ciuda greutăților pe care a trebuit să le înfrunte Iugoslavia, ca urmare a tulburării relațiilor dintre ea și țările noastre, Iugoslavia nu a renunțat la suveranitatea ei, și-a menținut pe deplin independența națională în fața lagărului imperialist.

Ca urmare a tratativelor s-a creat o atmosferă sănătoasă, normală, au fost netezite căile pentru dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie și pentru colaborarea multilaterală dintre Iugoslavia și Uniunea Sovietică. Îmbunătățirea relațiilor dintre U.R.S.S. și Iugoslavia va constitui o nouă contribuție la opera de atenuare a încordării internaționale și de întărire a cauzei păcii.

Este neîndoielnic că tratativele sovieto-iugoslave vor servi intereselor tuturor popoarelor iubitoare de pace, interesele oamenilor muncii din toate țările, care au primit cu un sentiment de aprobare Comunicatul cu privire la rezultatele pozitive ale tratativelor sovieto-iugoslave. Cu o deosebită satisfacție au fost primite rezultatele acestor tratative de către popoarele Uniunii Sovietice și ale țărilor de democrație populară, deoarece popoarele acestor țări au fost timp de mulți ani legate de popoarele Iugoslaviei prin lupta comună pentru aceeași cauză.

Tovarăși! Uniunea Sovietică și Republica Populară Bulgaria duc în mod consecvent și ferm o politică de pace și luptă pentru atenuarea încordării internaționale Această politică, care corespunde intereselor tuturor popoarelor, o apără, împreună cu noi, marea Republică Populară Chineză, toate țările de democrație populară și toate popoarele iubitoare de pace. Pe zi ce trece cresc și se întăresc forțele puternicului nostru lagăr socialist și convingerea că nici un fel de uneltiri ale cercurilor reacționare agresive nu vor reuși niciodată să împiedice mersul nostru înainte **(aplauze prelungite)**.

Fiecare țară din acest lagăr își aduce contribuția sa la cauza noastră comună. Gloriosul popor bulgar aduce o contribuție demnă la cauza luptei pentru pace, la cauza întăririi pozițiilor socialismului. Cu cît oamenii muncii din țările noastre muncesc mai bine cu atît mai trainică este cauza păcii, cauza socialismului!

Să muncim deci, tovarăși, cu abnegație pentru triumful acestei mărețe cauze! **(ovații prelungite)**.

Trăiască poporul frate bulgar! **(ovații prelungite, urale)**.

Trăiască prietenia dintre popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Bulgaria! **(ovații furtunoase, prelungite, se strigă „ura!", „Prietenie veșnică!", „Trăiască Uniunea Sovietică!")**.

Recepție în cinstea delegației guvernamentale sovietice

SOFIA 3 (Agerpres). — A.T.B. transmite: În seara zilei de 3 iunie, cu prilejul vizitei făcute la Sofia de N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin și A. I. Mikoian, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria și Comitetul Central al Partidului Comunist din Bulgaria au oferit o mare recepție.

La recepție au luat parte membrii delegației guvernamentale sovietice care au participat la tratativele sovieto-iugoslave de la Belgrad.

Din partea bulgară la recepție au luat parte Vîlko Cervenkov, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, Gheorghi Damianov, președintele Prezidiului Adunării Populare, Gheorghi Ceankov, Raico Damianov, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri și alții.

La recepție au participat ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Bulgaria, I. K. Prihodov și alți membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Scurte știri

● După cum s-a mai anunțat în presa sovietică, loctiitorul premierului Consiliului de stat și ministrul Apărării al Republicii Populare Chineze, Pin De-huai, care a luat parte la Conferința de la Varșovia a statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa în calitate de observator al Republicii Populare Chineze, a stat cîtva timp în U.R.S.S. ca oaspete al guvernului sovietic.

În timpul șederii sale în U.R.S.S. Pin De-huai a vizitat monumentele de cultură și artă din Moscova și a întreprins de asemenea o călătorie la Leningrad, Stalingrad și în Crimeea.

Pin De-huai a avut de asemenea întrevederi cu K. E. Voroșilov, N. A. Bulganin, V. M. Molotov, N. S. Hrușciov și G. K. Jukov.

La 2 iunie Pin De-huai și persoanele care îl însoțesc au părăsit U.R.S.S. înapoindu-se pe calea aerului în patrie.

● La 2 iunie, în Marele Palat al Kremlinului, A. B. Volkov, președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. și V. T. Lațis, președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S., au primit delegația parlamentară suedeză în frunte cu Gustaf Nilsson, președintele celei de a doua Camere al Riksdagului.

● La 2 iunie președintele Argentinei, Juan Peron, însoțit de ministrul Afacerilor Externe al Argentinei, Remorino, ministrul Afacerilor Economice, Morales, și de alți membri ai guvernului argentinian a vizitat expoziția industrială a Uniunii Sovietice din Buenos Aires.

● După cum anunță ziarul japonez „Akahata", între 4 și 6 iunie are loc la Tokio Congresul partizanilor păcii din Japonia la care vor fi aleși aproximativ 100 de delegați la apropiata Adunare mondială a reprezentanților forțelor iubitoare de pace de la Helsinki.

● După cum anunță corespondentul din Bonn al agenției Associated Press, la 13 iunie cancelarul vest-german Adenauer va pleca cu avionul în Statele Unite. Oficial, Adenauer se duce în legătură cu faptul că universitatea Harvard i-a decernat un titlu academic. În cercurile bine informate, scrie corespondentul, se afirmă că Adenauer se va întîlni la 16 iunie la New York cu miniștri Afacerilor Externe ai S.U.A., Angliei și Franței. Corespondentul arată că, după cum s-a anunțat, Adenauer vrea să lase să se înțeleagă că guvernul său ar accepta neutralitate, după exemplul Austriei, ca preț pentru unificarea Germaniei.

Mircea Dobrescu s-a calificat în finala campionatelor europene

BERLIN 3 (Agerpres). — Vineri după-amiază s-a desfășurat prima reuniune din cadrul semifinalelor campionatelor europene de box. Un remarcabil succes a înregistrat boxerul romîn de cat. muscă Mircea Dobrescu care a învins la puncte pe Behrend (R. D. Germană). În urma acestei frumoase victorii, reprezentantul nostru s-a calificat pentru finalele categoriei unde va întîlni pe campionul Germaniei occidentale E. Basel, care a reușit să elimine din competiție pe campionul european, polonezul Kukler.

Al doilea reprezentant al R.P.R., calificat la semifinale N. Linca din categoria semi-mijlocie a pierdut la puncte întîlnirea cu boxerul francez Annex. Astăzi este zi de odihnă iar finalele competiției în care vor fi desemnați noii campioni europeni de box vor avea loc duminică seara.

Din partea soției marelui muzician George Enescu

Mulțumesc pe această cale pentru dovezile de afecțiune primite prin scrisori și telegrame, cu ocazia marii pierderi pe care o deplîng.

MARIA GEORGE ENESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.60.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".